

Suvestinė redakcija nuo 2025-01-01 iki 2028-12-31

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2006, Nr. [17-589](#), i. k. 1061010ISTA000X-493

Nauja redakcija nuo 2024-07-01:

Nr. [XIV-2357](#), 2023-12-14, paskelbta TAR 2023-12-28, i. k. 2023-25606

LIETUVOS RESPUBLIKOS SOCIALINIŲ PASLAUGŲ ĮSTATYMAS

2006 m. sausio 19 d. Nr. X-493
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas apibrėžia socialinių paslaugų sampratą, jų tikslus ir rūšis, reglamentuoja socialinių paslaugų valdymą, skyrimą ir teikimą, socialinės globos įstaigų licencijavimą, socialinių paslaugų akreditavimą, finansavimą, mokėjimą už socialines paslaugas, ginčų, susijusių su socialinėmis paslaugomis, nagrinėjimą, socialinio darbo sampratą, jo įgyvendinimo sritis ir principus, socialinio darbo lygmenis.

2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. Asmuo su sunkia negalia:

1) **vaikas su sunkia negalia** – vaikas, kuriam pagal Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymą nustatytas sunkaus neįgalumo lygis ir individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos pirmo ar antro lygio poreikis arba trečio lygio poreikis dėl protinio atsilikimo ar psichikos sutrikimų;

2) **suaugęs asmuo su sunkia negalia** – suaugęs asmuo, kuriam pagal Asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymą nustatytas iki 25 procentų dalyvumo lygis ir individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos pirmo ar antro lygio poreikis arba trečio lygio poreikis dėl protinio atsilikimo ar psichikos sutrikimų ir kuris dėl negalios negali savimi pasirūpinti;

3) **senatvės pensijos amžiaus asmuo su sunkia negalia** – sukakęs socialinio draudimo senatvės pensijos amžių asmuo, kuriam pagal Asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymą nustatytas individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos pirmo ar antro lygio poreikis arba trečio lygio poreikis dėl protinio atsilikimo ar psichikos sutrikimų ir kuris dėl negalios negali savimi pasirūpinti.

2. **Bendruomeniniai šeimos namai** – savivaldybės teritorijoje veikianči socialinių paslaugų įstaiga, kuri organizuoja, o prireikus ir teikia kompleksines paslaugas šeimai.

3. **Budintis globotojas** – fizinis asmuo, pagal tarpusavio bendradarbiavimo ir paslaugų teikimo sutartį, sudarytą su globos centru, prireikus laikinai prižiūrintis be tėvų globos likusius (išskyrus vaikus, kuriems įstatymų nustatyta tvarka nustatyta nuolatinė globa (rūpyba) ir kurie atitinka šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje nustatytus požymius) ir (ar) socialinę riziką patiriančius vaikus, su kuriais jis nesusijęs giminystės ryšiais.

4. **Globos centras** – socialinių paslaugų įstaiga, kuri, įgyvendindama vaiko globėjo (rūpintojo) teises ir pareigas, pagal tarpusavio bendradarbiavimo ir paslaugų teikimo sutartį perduoda likusį be tėvų globos ir (ar) socialinę riziką patiriantį vaiką prižiūrėti budinčiam arba nuolatiniam globotojui, pagal poreikį teikia ir organizuoja socialines paslaugas bei kitą pagalbą vaikui, budinčiam ir nuolatiniam globotojui, globėjui (rūpintojui), įtėviams, šeimynų dalyviams, socialinių paslaugų įstaigų, dirbančių su vaikais, darbuotojams, taip pat kitokią pagalbą vaiko tėvams vaiką gražinant į šeimą.

5. **Grupinio gyvenimo namai** – socialinės globos įstaiga, teikianči trumpalaikę ir (ar) ilgalaikę socialinę globą ne daugiau kaip dešimčiai suaugusių asmenų su negalia ir (ar) senyvo amžiaus asmenų. Grupinio gyvenimo namų gyventojams socialinės, sveikatos priežiūros, užimtumo, švietimo, kultūros ir kitos paslaugos organizuojamos ir teikiamos bendruomenėje.

6. **Individualios priežiūros darbuotojas** – asmuo, teikiantis socialines paslaugas asmeniui pagal individualius jo poreikius, įskaitant socialines paslaugas, kurios apima pagalbą užtikrinant asmens higieną.

7. **Laikino atokvėpio paslauga** – pagalba suteikiant galimybę pailsėti asmeniui (šeimai), prižiūrinčiam (-iai) asmenį, kuriam nustatytas individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis.

8. **Likęs be tėvų globos vaikas** – vaikas, kuriam įstatymų nustatyta tvarka nustatyta laikinoji ar nuolatinė globa (rūpyba).

9. **Metodinis kompleksinių paslaugų šeimai centras** – socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka atrinktas juridinis asmuo ar kita organizacija, jų padalinys, kuris teikia metodinę pagalbą organizuojant ir (ar) teikiant kompleksines paslaugas šeimai, gerinant jų kokybę, dalijasi gerąja šių paslaugų teikimo patirtimi.

10. **Nuolatinis globotojas** – fizinis asmuo, pagal tarpusavio bendradarbiavimo ir paslaugų teikimo sutartį, sudarytą su globos centru, prižiūrintis likusį be tėvų globos vaiką, kuriam įstatymų nustatyta tvarka yra arba turi būti nustatyta nuolatinė globa (rūpyba), su kuriuo nesusijęs giminystės ryšiais ir kuris atitinka bent vieną iš šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje nurodytų požymių.

11. **Psichologinės ir socialinės reabilitacijos įstaiga** – socialinių paslaugų įstaiga, teikianti trumpalaikę socialinę globą socialinę riziką patiriantiems nuo psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo priklausomiems suaugusiems asmenims ir (ar) socialinę priežiūrą socialinę riziką patiriantiems nuo psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo priklausomiems, rizikingai ir žalingai alkoholį vartojantiems vaikams ir (ar) suaugusiems asmenims, siekiant suteikti jiems galimybę atsisakyti psichoaktyviųjų medžiagų ir alkoholio vartojimo ir pasiekti optimalų savarankiško funkcionavimo bendruomenėje lygį.

12. **Senyvo amžiaus asmuo** – sukakęs socialinio draudimo senatvės pensijos amžių asmuo, kuris dėl amžiaus iš dalies ar visiškai netekęs gebėjimų savarankiškai rūpintis asmeniniu (šeimos) gyvenimu ir dalyvauti visuomenės gyvenime.

13. **Sielovados darbuotojas** – asmuo, teikiantis religinius patarnavimus ir vykdamas sielovadą.

14. **Socialines paslaugas teikiantis fizinis asmuo** – fizinis asmuo, teikiantis socialines paslaugas asmeniui, su kuriuo jis nesusijęs artimais giminystės ryšiais (nėra socialines paslaugas gaunančio asmens tėvas (įtėvis) ar motina (įmotė), vaikas (įvaikis), senelis (-ė), vaikaitis (-ė), brolis, sesuo), santuokiniais ryšiais (nėra socialines paslaugas gaunančio asmens sutuoktinis) ar su kuriuo negyvena ir netvarko bendro ūkio neįregistravęs santuokos, taip pat nėra socialines paslaugas gaunančio asmens globėjas ar rūpintojas arba aprūpintojas.

15. **Socialinė globa** – asmeniui teikiama nuolatinė specialistų pagalba, apimanti gyvybiškai svarbių funkcijų palaikymą ir (ar) savarankiškumo ugdymą.

16. **Socialinė priežiūra** – asmeniui (šeimai) teikiama specialistų pagalba, apimanti socialinės įtraukties didinimą, asmens (šeimos) socialinių įgūdžių ir gebėjimų pasirūpinti savimi (šeima) ugdymą.

17. **Socialinė rizika** – veiksniai ir aplinkybės, dėl kurių šeimos ar asmenys patiria arba yra pavojus jiems patirti socialinę atskirtį: suaugusių šeimos narių socialinių įgūdžių tinkamai prižiūrėti ir ugdyti nepilnamečius vaikus (įvaikius) stoka ar nebuvimas; nepilnamečių vaikų (įvaikių) visapusio fizinio, protinio, dvasinio, dorovinio vystymosi ir saugumo sąlygų šeimoje neužtikrinimas; nuo nusikalstamos veikos nukentėjusių asmenų patirta žala; įsitraukimas ar polinkis įsitraukti į nusikalstamas veikas; piktnaudžiavimas psichoaktyviosiomis medžiagomis; priklausomybė nuo psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo, azartinių žaidimų ar kitokia priklausomybė; elgetavimas, valkatavimas, benamystė; motyvacijos dalyvauti darbo rinkoje stoka ar nebuvimas.

18. **Socialinės globos įstaiga** – socialinių paslaugų įstaiga, turinti teisę šio įstatymo nustatyta tvarka teikti socialinę globą.

19. **Socialinės globos normos** – socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinami socialinės

globos teikimo asmenims tvarka ir privalomi socialinės globos įstaigų teikiamos ilgalaikės, trumpalaikės, dienos socialinės globos kokybės reikalavimai.

20. **Socialinės įtraukties koordinatorius** – asmuo, organizuojantis, koordinuojantis ir teikiantis pagalbą socialinę atskirtį patiriantiems ar galintiems patirti asmenims, siekiant jų socialinės įtraukties.

21. **Socialinis darbuotojas** – asmuo, dirbantis socialinį darbą.

22. **Socialinių paslaugų įstaiga** – socialines paslaugas teikiantis Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsisteigęs juridinis asmuo ar kita organizacija, jų padalinys, atitinkantys šiame įstatyme nustatytus reikalavimus.

23. **Socialinių paslaugų įstaigos užimtumo specialistas** – socialinių paslaugų įstaigos darbuotojas, organizuojantis ir (ar) vykdomas dienos užimtumo veiklas, siekiant socialinės įtraukties.

24. **Socialinių paslaugų teikėjas** – socialinių paslaugų įstaiga ar socialines paslaugas teikiantis fizinis asmuo.

25. **Suaugęs asmuo su negalia** – suaugęs asmuo, kuriam Asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymo nustatyta tvarka nustatytas 55 procentų ar mažesnis dalyvumo lygis ir kurio galimybės ir pajėgumai savarankiškai rūpintis asmeniniu (šeimos) gyvenimu, visapusiškai ir veiksmingai dalyvauti visuomenės gyvenime yra riboti.

26. **Supervizija** – darbuotojų ir (ar) socialinių paslaugų įstaigų konsultavimas profesinių santykių klausimais, siekiant tobulinti darbuotojų profesinę kompetenciją ir (ar) socialinių paslaugų įstaigos veiklą. Supervizija gali būti vykdoma individualiai arba grupėse.

27. **Šeiminiai namai** – trumpalaikę ar ilgalaikę socialinę globą bendruomenėje teikianti socialinių paslaugų įstaiga, kurios atskirose patalpose (name, bute), esančiose bendruomenės gyvenamojoje vietovėje, pagal šeimai artimos aplinkos modelį gyvena iki 8 vaikų ir jiems sudaromos sąlygos gauti reikiamas paslaugas bendruomenėje.

28. **Vaikas su negalia** – vaikas, kuriam Asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymo nustatyta tvarka nustatytas neįgalumo lygis, kuris iš dalies ar visiškai neįgijęs amžių atitinkančio savarankiškumo ir kurio galimybės ugdytis ir dalyvauti visuomenės gyvenime yra ribotos.

29. **Vaikus globojanti šeima** – sutuoktiniai ar vienas gyvenantis asmuo, ne jaunesnis kaip 21 metų (reikalavimas būti sukačiam 21 metų amžių netaikomas vaiko artimajam giminaičiui), įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka prižiūrintys ar globojantys vaikus ar jais besirūpinantys.

30. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse, Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje

įstatyme, Lietuvos Respublikos asmenų perkėlimo į Lietuvos Respubliką įstatyme, Lietuvos Respublikos pagalbos nuo nusikalstamos veikos nukentėjusiems asmenims įstatyme, Lietuvos Respublikos įstatyme „Dėl užsieniečių teisinės padėties“, Lietuvos Respublikos šeimynų įstatyme, Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatyme, Asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatyme, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatyme ir 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente ([ES\) 2016/679](#) dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva [95/46/EB](#) (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas).

3 straipsnis. Socialinių paslaugų samprata ir tikslai

1. Socialinėmis paslaugomis siekiama socialinių problemų ir (ar) socialinės rizikos asmeniui (šeimai) ir (ar) bendruomenei atsiradimo prevencijos ir (ar) suteikiama pagalba asmeniui (šeimai), dėl amžiaus, negalios, socialinės rizikos, socialinių problemų iš dalies ar visiškai neturinčiam (neturinčiai) gebėjimų (jų neturėjusiam arba jų turėjusiam, bet praradusiam) ar galimybių savarankiškai rūpintis savo (šeimoms) gyvenimu ir dalyvauti visuomenės gyvenime.

2. Socialinių paslaugų tikslas – padėti asmeniui (šeimai) ir (ar) bendruomenei išvengti socialinių problemų ir (ar) socialinės rizikos atsiradimo, sudaryti sąlygas asmeniui (šeimai) ugdyti ir (ar) stiprinti gebėjimus savarankiškai spręsti socialines problemas, palaikyti socialinius ryšius su visuomene, didinti jų socialinę įtrauktį.

4 straipsnis. Socialinių paslaugų valdymo, skyrimo ir teikimo principai

Socialinės paslaugos valdomos, skiriamos ir teikiamos vadovaujantis šiais principais:

1) bendradarbiavimo. Socialinių paslaugų valdymas, skyrimas ir teikimas grindžiamas asmens, šeimos, bendruomenės, organizacijų, ginančių žmonių socialinių grupių interesus ir teises, socialinių paslaugų teikėjų, savivaldybės ir valstybės institucijų bendradarbiavimu bei tarpusavio pagalba;

2) dalyvavimo. Socialinių paslaugų valdymo, skyrimo ir teikimo klausimai sprendžiami kartu su socialinių paslaugų gavėjais ir (ar) jų atstovais, organizacijomis, ginančiomis žmonių socialinių grupių interesus ir teises;

3) kompleksiškumo. Socialinių paslaugų teikimas asmeniui derinamas su socialinių paslaugų teikimu jo šeimai;

4) prieinamumo. Socialinės paslaugos valdomos, skiriamos ir teikiamos taip, kad būtų užtikrintas socialinių paslaugų prieinamumas asmeniui (šeimai) kuo arčiau jo gyvenamosios vietos;

5) socialinio teisingumo. Asmens (šeimoms) finansinės galimybės neturi įtakos asmens (šeimoms) galimybėms gauti socialines paslaugas;

6) tinkamumo. Asmeniui (šeimai) skiriamos ir teikiamos tokios socialinės paslaugos, kurios atitinka asmens ir šeimos interesus bei nustatytus poreikius;

7) veiksmingumo. Socialinės paslaugos valdomos, skiriamos ir teikiamos, siekiant gerų asmens (šeimos) situacijos pokyčio rezultatų ir racionaliai naudojant turimus išteklius;

8) visapusiškumo. Socialinės paslaugos valdomos, skiriamos ir teikiamos derinant jas su pinigine socialine parama, vaiko teisių apsauga, užimtumu, sveikatos priežiūra, švietimu ir ugdymu, socialinio būsto suteikimu, kitomis priemonėmis, padedančiomis patenkinti individualiuosius pagalbos poreikius (būsto pritaikymu asmeniui su negalia, aprūpinimu techninės pagalbos priemonėmis, asmenine pagalba ar kita asmeniui reikalinga pagalba);

9) įgalinimo. Teikiant socialines paslaugas, dirbama su asmeniu (šeima) ir jo aplinka, siekiant skatinti asmens (šeimos) iniciatyvumą, priimant sprendimus ir sąmoningai prisiimant už juos atsakomybę;

10) subsidiarumo. Valdant, skiriant ir teikiant socialines paslaugas, pagalba organizuojama taip, kad valstybės ir (ar) savivaldybių institucijos siektų kurti socialinių paslaugų teikėjus, asmenis, šeimas, bendruomenes visavertiškai funkcionuoti įgalinančią aplinką, gerbiant, skatinant ir padedant išlaikyti asmens, šeimos, bendruomenės orumą, iniciatyvą ir solidarumą, neperimant atsakomybių ir užduočių, kurias gali atlikti pats asmuo, pati šeima, pati bendruomenė;

11) asmens garbės ir orumo apsaugos. Socialinių paslaugų srities darbuotojas gerbia kiekvieno asmens (kiekvienos šeimos) teisę į laisvą apsisprendimą dėl socialinių paslaugų asmeniui (šeimai), pripažįsta visus asmenis (visas šeimas), kuriems (kurioms) reikia jo pagalbos, nepaisydamas lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, religijos ar įsitikinimų, pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės ar kitų bruožų;

12) partnerystės. Savivaldybių institucijos, organizuodamos socialines paslaugas, įtraukia savivaldybės teritorijoje veikiančius socialinių paslaugų teikėjus į socialinių paslaugų planavimą, teikimą ir stebėseną.

5 straipsnis. Teisė į socialines paslaugas

Gauti socialines paslaugas turi teisę:

- 1) Lietuvos Respublikos piliečiai;
- 2) užsieniečiai, tarp jų ir asmenys be pilietybės, turintys leidimą nuolat ar laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje;
- 3) kiti asmenys Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse numatytais atvejais.

6 straipsnis. Asmens duomenų tvarkymas

1. Asmens duomenys socialinių paslaugų valdymo, skyrimo, teikimo, informavimo apie savivaldybės teritorijoje teikiamas socialines paslaugas ir jų teikėjus, budinčio globotojo ar nuolatinio globotojo vykdomos likusių be tėvų globos vaikų, socialinę riziką patiriančių vaikų priežiūros, socialinių paslaugų srities darbuotojų reguliacijos vykdymo, ginčų, susijusių su socialinėmis paslaugomis, nagrinėjimo, socialinių paslaugų apskaitos ir (ar) atskaitomybės tikslais tvarkomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu ir Reglamentu [\(ES\) 2016/679](#), jų saugojimo terminai nustatomi šio įstatymo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose.

2. Socialinių paslaugų įstaigos ir socialines paslaugas teikiantys fiziniai asmenys šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais tvarko asmens duomenis, įskaitant specialių kategorijų asmens duomenis, susijusius su asmens sveikatos būkle (diagnozuotos ligos, gydymas, medikamentai, neįgalumo ar dalyvumo lygis), vadovaudamiesi Reglamentu [\(ES\) 2016/679](#), Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu ir kitais asmens duomenų apsaugą ir tvarkymą reglamentuojančiais teisės aktais.

ANTRASIS SKIRSNIS

SOCIALINIŲ PASLAUGŲ RŪŠYS

7 straipsnis. Socialinių paslaugų rūšys ir turinys

1. Socialinės paslaugos yra:

- 1) prevencinės;
- 2) bendrosios;
- 3) specialiosios.

2. Socialines paslaugas, jų turinį (apibrėžtį, gavėjus, paslaugos teikimo vietą, trukmę ir dažnumą, paslaugos sudėtį, paslaugas teikiančių specialistų kategorijas, paslaugos teikimo ypatumus), socialinių paslaugų teikėjus, socialinių paslaugų įstaigų tipus apibrėžia socialinių paslaugų katalogas, tvirtinamas socialinės apsaugos ir darbo ministro.

8 straipsnis. Prevencinės socialinės paslaugos

1. Prevencinės socialinės paslaugos teikiamos visiems asmenims (šeimoms) ir (ar) bendruomenėms, siekiantiems (siekiančioms) stiprinti asmens (šeimos) gebėjimą savarankiškai rūpintis savo (šeimos) gyvenimu, skatinti asmens (šeimos) dalyvavimą visuomenės gyvenime, bendruomenės socialinį aktyvumą ir socialinę įtrauktį, taip pat gilinti asmens (šeimos) žinias ir ugdyti jo (jos) įgūdžius, kad ateityje būtų išvengta galimų socialinių problemų ir socialinės rizikos atsiradimo.

2. Prevencinėms socialinėms paslaugoms priskiriamos potencialių socialinių paslaugų gavėjų paieškos paslauga, kompleksinės paslaugos šeimai, darbas su bendruomene, informavimo, sociokultūrinės ir kitos paslaugos, numatytos socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinių paslaugų kataloge.

3. Socialinės apsaugos ir darbo ministras nustato prevencinių socialinių paslaugų organizavimo ir teikimo tvarką.

9 straipsnis. Bendrosios socialinės paslaugos

1. Bendrosios socialinės paslaugos teikiamos asmeniui (šeimai), kurio gebėjimai savarankiškai rūpintis savo (šėimos) gyvenimu ir dalyvauti visuomenės gyvenime gali būti ugdomi ar kompensuojami atskiromis, be nuolatinės specialistų pagalbos teikiamomis paslaugomis.

2. Bendrosioms socialinėms paslaugoms priskiriamos konsultavimo, tarpininkavimo ir atstovavimo, transporto organizavimo, maitinimo organizavimo, aprūpinimo būtiniaisiais drabužiais ir avalyne ir kitos paslaugos, numatytos socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinių paslaugų kataloge.

10 straipsnis. Specialiosios socialinės paslaugos

1. Specialiosios socialinės paslaugos teikiamos asmeniui (šeimai), kurio (-ios) gebėjimams savarankiškai rūpintis savo (šėimos) gyvenimu ir dalyvauti visuomenės gyvenime ugdyti ar jiems kompensuoti prevencinių ir (ar) bendrųjų socialinių paslaugų neužtenka.

2. Specialiosioms socialinėms paslaugoms priskiriama:

- 1) socialinė priežiūra;
- 2) socialinė globa;
- 3) laikino atokvėpio paslauga.

3. Socialinei priežiūrai priskiriamos pagalbos į namus, socialinių įgūdžių ugdymo, palaikymo ir (ar) atkūrimo, vaikų dienos socialinės priežiūros, socialinės priežiūros šėimoms, laikino apnakvindinimo, socialinės reabilitacijos asmenims su negalia bendruomenėje, socialinių dirbtuvių, psichologinės ir socialinės reabilitacijos vaikams bendruomenėje ir kitos paslaugos, numatytos socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinių paslaugų kataloge.

4. Socialinė globa pagal trukmę skirstoma į dienos, trumpalaikę ir ilgalaikę.

11 straipsnis. Pagalbos pinigai

1. Savivaldybės tarybos nustatytais atvejais, kai vaikus prižiūri ar juos globoja (jais rūpinasi) vaikus globojančios šėimos, šėimynos, budintys globotojai ar nuolatiniai globotojai arba kai bendrąsias socialines paslaugas ir socialinę priežiūrą asmeniui (šeimai) veiksmingiau organizuoti

pinigais, vaikus globojančiai šeimai, šeimynai, budintiems globotojams ar nuolatiniais globotojams per globos centrą arba asmeniui (šeimai) gali būti mokama pinigine išmoka – pagalbos pinigai.

2. Pagalbos pinigų dydžio nustatymas ir jų mokėjimas reglamentuojamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos tvirtinamame mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos apraše.

TREČIASIS SKIRSNIS

SOCIALINIŲ PASLAUGŲ VALDYMAS

12 straipsnis. Socialinių paslaugų valdymas ir valdymo subjektai

1. Socialinių paslaugų valdymas apima socialinių paslaugų planavimą, teikimo organizavimą, socialinių paslaugų kokybės vertinimą bei socialinių paslaugų teikėjų veiklos priežiūrą valstybės ir savivaldybės lygmenimis.

2. Pagrindinės socialinių paslaugų valdymo institucijos yra:

- 1) Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija;
- 2) savivaldybės institucijos ir savivaldybės administracija;
- 3) Socialinių paslaugų priežiūros departamentas prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Socialinių paslaugų priežiūros departamentas).

13 straipsnis. Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos kompetencija

Socialinės apsaugos ir darbo ministerija:

- 1) formuoja socialinių paslaugų politiką, organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja jos įgyvendinimą;
- 2) teikia pasiūlymus Vyriausybei dėl valstybės socialinių paslaugų sistemos ir socialinio darbo vystymo krypčių, socialinių paslaugų politikos valdymo tobulinimo bei finansavimo;
- 3) analizuoja ir vertina socialinių paslaugų būklę šalyje ir teikia savivaldybių institucijoms siūlymus dėl socialinių paslaugų planavimo, jų teikimo organizavimo;
- 4) dalyvauja rengiant Nacionalinį pažangos planą, kuriame nustatomi strateginiai socialinių paslaugų politikos tikslai ir (ar) uždaviniai. Rengia nacionalines plėtros programas, kuriomis įgyvendinami šios politikos pažangos uždaviniai, ir teikia jas Vyriausybei tvirtinti, numato priemones šiems uždaviniams įgyvendinti, organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja jų įgyvendinimą.

14 straipsnis. Savivaldybės institucijų ir kitų administravimo subjektų kompetencija

1. Savivaldybės institucijos atsako už socialinių paslaugų teikimo savivaldybės gyventojams užtikrinimą planuodamos socialines paslaugas, organizuodamos jų teikimą, vertindamos prevencinių, bendrųjų socialinių paslaugų, socialinės priežiūros ir laikino atokvėpio paslaugos kokybę.

2. Savivaldybės taryba:

1) tvirtina savivaldybės strateginio planavimo dokumentus, nustatančius socialinių paslaugų rūšis pagal gyventojų poreikius, jų teikimo mastą ir finansavimą;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XIV-2357](#), 2023-12-14, paskelbta TAR 2023-12-28, i. k. 2023-25606

2) skiria lėšas, reikalingas socialinėms paslaugoms teikti, socialinių paslaugų programoms ir projektams įgyvendinti, investicijoms į socialinių paslaugų plėtrą finansuoti;

3) steigia, pertvarko, reorganizuoja, likviduoja socialinių paslaugų įstaigas ir skiria joms finansavimą;

4) steigia naujas socialinių paslaugų įstaigas, jeigu veikiančios socialinių paslaugų įstaigos teikia nepakankamai savivaldybės teritorijos gyventojų poreikius atitinkančių paslaugų arba nėra socialines paslaugas teikiančių įstaigų.

3. Savivaldybės meras:

1) organizuoja socialinių paslaugų rūšių pagal gyventojų poreikius ir jų teikimo masto prognozavimą, vadovaudamasis socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamomis socialinių paslaugų planavimo metodinėmis rekomendacijomis ir socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatytais socialinių paslaugų išvystymo normatyvais;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XIV-2357](#), 2023-12-14, paskelbta TAR 2023-12-28, i. k. 2023-25606

2) organizuoja socialinių paslaugų finansavimo poreikio vertinimą;

3) organizuoja savivaldybės socialinių paslaugų priemonių, numatytų savivaldybės strateginiame plėtros plane ir (arba) strateginiame veiklos plane, rengimą ir įgyvendinimą.

4. Savivaldybės meras ar jo įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius:

1) organizuoja savivaldybės gyventojų socialinių paslaugų poreikių vertinimą ir analizę;

2) organizuoja socialinių paslaugų teikėjų teikiamos socialinės priežiūros ir laikino atokvėpio paslaugos akreditavimą.

5. Savivaldybės administracija:

1) organizuoja asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio vertinimą;

2) pagal nustatytą asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikį skiria socialines paslaugas asmeniui (šeimai);

3) vertina asmens (šeimos) finansines galimybes ir nustato asmens (šeimos) mokėjimo už socialines paslaugas dydį;

4) viešuosius pirkimus reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka perka socialines paslaugas savivaldybės teritorijos gyventojams;

5) savivaldybės mero nustatyta tvarka vertina savivaldybės teritorijoje teikiamų prevencinių, bendrųjų socialinių paslaugų, socialinės priežiūros ir laikino atokvėpio paslaugos kokybę, prižiūri, kaip laikomasi akredituojamų socialinių paslaugų (socialinės priežiūros ir laikino atokvėpio) organizavimo ir teikimo sąlygų;

6) informuoja Socialinės apsaugos ir darbo ministeriją ir gyventojus apie savivaldybės teritorijoje teikiamas socialines paslaugas, savivaldybės interneto svetainėje viešina informaciją apie savivaldybės teritorijoje veikiančius socialinių paslaugų teikėjus (nurodo juridinio asmens pavadinimą arba socialines paslaugas teikiančio fizinio asmens vardą ir pavardę, kontaktus (telefono ryšio numerį, elektroninio pašto adresą)), jų teikiamas socialines paslaugas (skelbia socialinių paslaugų aprašus, dokumentus, reikalingus socialinėms paslaugoms gauti), teikiamų socialinių paslaugų kainas ir numatytą (planinį) vietų skaičių, taip pat informaciją apie turimą licenciją teikti socialinę globą (toliau – licencija) (nurodo licencijos pavadinimą), jos išdavimo datą, licencijos galiojimo sustabdymo datą, licencijos galiojimo sustabdymo panaikinimo datą, licencijos panaikinimo datą, informaciją apie suteiktą ar panaikintą teisę teikti akredituotą socialinę priežiūrą (nurodo šios teisės suteikimo ir (ar) panaikinimo datas), akredituotą laikino atokvėpio paslaugą (nurodo teisės teikti šią paslaugą suteikimo ir (ar) panaikinimo datas);

7) teikia Socialinės paramos šeimai informacinėje sistemoje (toliau – SPIS) duomenis apie gyventojams skirtas, teikiamas, sustabdytas, nutrauktas ar neskirtas (nurodomos jų neskyrimo priežastys) socialines paslaugas, nurodytus socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymo, skyrimo ir organizavimo tvarkos apraše. Šioje sistemoje savivaldybės administracija teikia duomenis ir apie akredituotą socialinę priežiūrą, akredituotą laikino atokvėpio paslaugą teikiančius socialinių paslaugų teikėjus, nurodytus šio įstatymo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose;

8) gavusi informacijos, kad savivaldybės teritorijoje veikiančioje socialinės globos įstaigoje socialinė globa, įskaitant ir šios įstaigos teikiamą socialinę globą asmens namuose, galimai teikiama neturint licencijos ar nesilaikant licencijuojamos veiklos sąlygų, nedelsdama, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo informacijos gavimo dienos informuoja Socialinių paslaugų priežiūros departamentą.

6. Socialinių paslaugų įstaigos, sudariusios sutartis dėl duomenų teikimo SPIS, teikia SPIS šio straipsnio 5 dalies 7 punkte nurodytus duomenis.

15 straipsnis. Socialinių paslaugų priežiūros departamento kompetencija

Socialinių paslaugų priežiūros departamentas:

- 1) teikia metodinę pagalbą socialinės globos įstaigoms dėl socialinės globos normų taikymo;
- 2) formuoja bendrą socialinės globos normų taikymo praktiką;
- 3) vadovaudamasis socialinės globos normomis, vertina socialinės globos kokybę;
- 4) išduoda arba atsisako išduoti licencijas, sustabdo ir panaikina licencijų galiojimą, panaikina jų galiojimo sustabdymą;
- 5) informuoja savivaldybių administracijas apie licencijų išdavimą, jų galiojimo sustabdymą ir panaikinimą, galiojimo sustabdymo panaikinimą;
- 6) prižiūri, kaip laikomasi licencijuojamos veiklos sąlygų;
- 7) prižiūri, kaip laikomasi asmens (šeimos) socialinių paslaugų, kurios finansuojamos iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams, poreikio nustatymo, jų skyrimo, teikimo bei asmens (šeimos) finansinių galimybių vertinimo tvarkos;
- 8) teikia metodinę pagalbą savivaldybėms dėl socialinės priežiūros šeimoms organizavimo;
- 9) teikia metodinę pagalbą savivaldybėms dėl prevencinių socialinių paslaugų, išskyrus kompleksines paslaugas šeimai, bendrųjų socialinių paslaugų, socialinės priežiūros ir laikino atokvėpio paslaugos kokybės vertinimo bei šioms paslaugoms keliamų reikalavimų taikymo praktikos;
- 10) kartu su kitais subjektais, nurodytais šio įstatymo 28 straipsnyje, vykdo socialinių paslaugų srities darbuotojų reguliaciją;
- 11) atlieka įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

16 straipsnis. Valstybės duomenų agentūros kompetencija

Valstybės duomenų agentūra kiekvienais metais pagal su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija suderintą statistinių rodiklių sąrašą atlieka statistinį socialinių paslaugų tyrimą, rengia ir skelbia statistinę informaciją apie socialines paslaugas.

KETVIRTASIS SKIRSNIS SOCIALINIŲ PASLAUGŲ SKYRIMAS

17 straipsnis. Kreipimasis dėl socialinių paslaugų skyrimo asmeniui (šeimai)

1. Dėl socialinių paslaugų, kurios finansuojamos iš savivaldybės biudžeto lėšų ar iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams, išskyrus globos centrų teikiamas socialines paslaugas, prevencines socialines paslaugas, skyrimo asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas, aprūpintojas savivaldybės mero nustatyta tvarka rašytiniu prašymu kreipiasi į asmens (šeimos) gyvenamosios vietos savivaldybės administraciją ar socialinių paslaugų įstaigą.

2. Išskirtiniais atvejais, kai asmuo (šeima) patiria smurtą arba kyla grėsmė jo (jos) fiziniam, psichiniam ar emociniam saugumui, dėl bendrųjų socialinių paslaugų ir socialinės priežiūros skyrimo asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas, aprūpintojas gali kreiptis ir į kitos, ne asmens (šeimos) gyvenamosios vietos, savivaldybės administraciją.

3. Veikdami asmens (šeimos) ar visuomenės socialinio saugumo interesais, pranešimą dėl socialinių paslaugų skyrimo asmeniui (šeimai) gali pateikti bendruomenės nariai ar kiti suinteresuoti asmenys, nurodę priežastį, dėl kurios asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas, aprūpintojas pats to padaryti negali.

4. Švietimo, sveikatos priežiūros, socialinių paslaugų įstaigų, policijos ir kitų institucijų, įstaigų ir organizacijų darbuotojai, turintys duomenų, kad asmeniui (šeimai) reikalingos socialinės paslaugos, privalo apie tai nedelsdami informuoti asmens (šeimos) gyvenamosios vietos savivaldybės administraciją. Tokiu atveju klausimas dėl socialinių paslaugų skyrimo svarstomas be asmens (vieno iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjo, rūpintojo, aprūpintojo prašymo.

5. Kreipimosi dėl socialinių paslaugų, išskyrus globos centrų teikiamas socialines paslaugas, prevencines socialines paslaugas, asmeniui (šeimai) tvarka reglamentuojama socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymo, skyrimo ir organizavimo tvarkos apraše.

18 straipsnis. Asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymas

1. Asmens socialinių paslaugų poreikis, išskyrus globos centrų teikiamas socialines paslaugas, prevencines socialines paslaugas, laikino atokvėpio paslaugą, nustatomas individualiai pagal asmens savarankiškumą bei galimybes jį ugdyti ar kompensuoti jo interesus ir poreikius atitinkančiomis socialinėmis paslaugomis.

2. Asmens savarankiškumas vertinamas kompleksiskai pagal asmens amžių, individualiuosius pagalbos poreikius, socialinių paslaugų poreikiui įtakos turinčias problemas (priežastis), asmens veiklas ir gebėjimą dalyvauti įvairiose veiklose, socialinę riziką ir su šiais veiksniais susijusius gebėjimus bei motyvaciją spręsti savo socialines problemas, šeimos galimybes rūpintis asmeniu, kitus veiksnius, turinčius įtakos asmens gebėjimui rūpintis savo (šeimos) gyvenimu ar dalyvauti visuomenės gyvenime.

3. Šeimos socialinių paslaugų poreikis nustatomas kompleksiskai vertinant šeimos narių gebėjimus, galimybes ir motyvaciją spręsti šeimos socialines problemas, palaikyti ryšius su visuomene bei galimybes tai ugdyti ar kompensuoti šeimos interesus ir poreikius atitinkančiomis bendrosiomis socialinėmis paslaugomis, socialine priežiūra, laikino atokvėpio paslauga.

4. Asmeniui (šeimai) vienu metu gali būti nustatytas kelių rūšių ir (ar) kelių netapataus pobūdžio socialinių paslaugų poreikis vadovaujantis socialinės apsaugos ir darbo ministro

tvirtinamu asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymo, skyrimo ir organizavimo tvarkos aprašu.

5. Asmens (šeimos), pageidaujančio (-ios) gauti socialines paslaugas, kurios finansuojamos iš savivaldybės biudžeto lėšų ar iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams, socialinių paslaugų, išskyrus globos centrų teikiamas socialines paslaugas, prevencines socialines paslaugas, poreikį nustato socialiniai darbuotojai ir (ar) savivaldybės administracijos valstybės tarnautojai ar darbuotojai, atitinkantys šio įstatymo 26 straipsnio 6 dalyje nustatytus reikalavimus, paskirti savivaldybės mero nustatyta tvarka.

6. Asmens (šeimos) socialinių paslaugų, išskyrus globos centrų teikiamas socialines paslaugas, prevencines socialines paslaugas, poreikį socialinių paslaugų teikimo laikotarpiu periodiškai peržiūri socialinių paslaugų įstaigų socialiniai darbuotojai.

7. Sveikatos priežiūros, švietimo įstaigų, policijos ir kitų institucijų, įstaigų, organizacijų darbuotojai bei kiti asmenys privalo socialiniam darbuotojui ir (ar) savivaldybės administracijos valstybės tarnautojams ar darbuotojams, atitinkantiems šio įstatymo 26 straipsnio 6 dalyje nustatytus reikalavimus, teikti šio straipsnio 8 dalyje nurodytuose teisės aktuose pateiktą informaciją, būtiną asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikiui nustatyti.

8. Asmens (šeimos) socialinių paslaugų, išskyrus globos centrų teikiamas socialines paslaugas, prevencines socialines paslaugas, poreikio nustatymo, socialinių paslaugų skyrimo, sustabdymo ir nutraukimo, jų organizavimo tvarka reglamentuojama socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamuose asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymo, skyrimo ir organizavimo tvarkos apraše bei vaiko su negalia, suaugusio asmens su negalia, senyvo amžiaus asmens socialinės globos poreikio nustatymo metodikose.

19 straipsnis. Sprendimas dėl socialinių paslaugų asmeniui (šeimai) skyrimo, jų teikimo sustabdymo ir nutraukimo

1. Sprendimas dėl socialinių paslaugų, kurios finansuojamos iš savivaldybės biudžeto lėšų ar iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams, išskyrus globos centrų teikiamas socialines paslaugas, prevencines socialines paslaugas, asmeniui (šeimai) skyrimo, jų teikimo sustabdymo ir nutraukimo priimamas socialinio darbuotojo ir (ar) savivaldybės administracijos valstybės tarnautojo ar darbuotojo, atitinkančio šio įstatymo 26 straipsnio 6 dalyje nustatytus reikalavimus, teikimu savivaldybės mero nustatyta tvarka.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytus sprendimus priima:

1) asmens (šeimos) gyvenamosios vietos savivaldybės administracija – dėl bendrųjų socialinių paslaugų, socialinės priežiūros paslaugų, nesusijusių su apgyvendinimu, skyrimo, jų teikimo sustabdymo ir nutraukimo;

2) asmens (šeimos) deklaruotos gyvenamosios vietos savivaldybės administracija – dėl laikino atokvėpio paslaugos, socialinės priežiūros paslaugų, susijusių su apgyvendinimu, bei socialinės globos, išskyrus šios dalies 3 punkte nurodytus atvejus;

3) savivaldybės administracija, kuri priėmė sprendimą dėl ilgalaikės (trumpalaikės) socialinės globos skyrimo, – dėl socialinių paslaugų asmenims, kurie jau gauna ilgalaikę (trumpalaikę) socialinę globą, skyrimo, arba savivaldybės administracija, kurios teritorijoje buvo paskutinė asmens deklaruota gyvenamoji vieta iki jo apsigyvenimo socialinės globos įstaigoje, – dėl ilgalaikės (trumpalaikės) socialinės globos skyrimo.

PENKTASIS SKIRSNIS

SOCIALINIŲ PASLAUGŲ TEIKIMAS

20 straipsnis. Bendrosios socialinių paslaugų teikimo asmeniui (šeimai) nuostatos

1. Socialinės paslaugos asmeniui (šeimai) teikiamos atsižvelgiant į individualius jo (jos) interesus ir poreikius, nustatytus pagal šio įstatymo 18 straipsnio nuostatas, padedant asmeniui (šeimai) spręsti socialines problemas ir (ar) jų išvengti ateityje, nuolat vertinant, ar teikiamos socialinės paslaugos leidžia veiksmingai ugdyti ar kompensuoti asmens (šeimos) galimybes ir gebėjimus rūpintis savo (šeimos) gyvenimu ar dalyvauti visuomenės gyvenime.

2. Socialinės paslaugos socialinę riziką patiriančiam vaikui, likusiam be tėvų globos vaikui teikiamos kuriant saugią ir sveiką vaiko ugdymosi ir vystymosi aplinką, formuojant savarankiško gyvenimo įgūdžius, atkuriant, palaikant ir stiprinant socialinius ryšius su šeima, artimaisiais, visuomene ir organizuojant su švietimu ir ugdymu, asmens sveikatos priežiūra suderintą pagalbą ir išnaudojant visas galimybes, kad vaikas gyventų šeimoje.

3. Socialinės paslaugos vaikui su negalia teikiamos sudarant jam sąlygas gyventi savo šeimoje, augti sveikoje, saugioje aplinkoje ir organizuojant jam su švietimu ir ugdymu, asmens sveikatos priežiūra ir kitomis priemonėmis, padedančiomis patenkinti individualiuosius pagalbos poreikius, suderintą pagalbą. Tai turi padėti vaikui su negalia formuoti savarankiško gyvenimo įgūdžius, palaikyti ir stiprinti socialinius ryšius su šeima, artimaisiais ir visuomene.

4. Socialinės paslaugos suaugusiam asmeniui su negalia teikiamos sudarant jam sąlygas gyventi savo namuose, šeimoje ir organizuojant jam su švietimu ir ugdymu, užimtumu, asmens sveikatos priežiūra ir kitomis priemonėmis, padedančiomis patenkinti individualiuosius pagalbos poreikius, suderintą pagalbą. Tai turi padėti suaugusiam asmeniui su negalia ugdyti ar kompensuoti gebėjimus rūpintis savo (šeimos) gyvenimu ir dalyvauti darbo rinkoje, palaikyti ir stiprinti socialinius ryšius su šeima, artimaisiais ir visuomene.

5. Socialinės paslaugos senyvo amžiaus asmeniui teikiamos sudarant jam sąlygas kuo ilgiau gyventi savo namuose, šeimoje, savarankiškai tvarkyti savo buitį ir organizuojant jam su užimtumu,

asmens sveikatos priežiūra ir kitomis priemonėmis, padedančiomis patenkinti individualiuosius pagalbos poreikius, suderintą pagalbą. Tai turi padėti senyvo amžiaus asmeniui palaikyti socialinius ryšius su šeima, artimaisiais ir visuomene.

6. Socialinės paslaugos asmeniui su sunkia negalia teikiamos užtikrinant jam saugią ir sveiką aplinką, orią, su asmens sveikatos priežiūra ir kitomis priemonėmis, padedančiomis patenkinti individualiuosius pagalbos poreikius, švietimu ir ugdymu suderintą pagalbą. Tai turi padėti asmeniui su sunkia negalia kompensuoti prarastą savarankiškumą bei gebėjimus palaikyti socialinius ryšius su šeima, artimaisiais ir visuomene.

7. Socialinės paslaugos socialinę riziką patiriančiam suaugusiam asmeniui teikiamos padedant ugdyti socialinius įgūdžius ir stiprinti motyvaciją įveikti iškilusias socialines problemas ir organizuojant su švietimo ir ugdymo, užimtumo, asmens sveikatos priežiūros priemonėmis suderintą pagalbą. Tai turi užtikrinti rūpinimąsi savo (šeimos) gyvenimu ir dalyvavimą darbo rinkoje, padėti palaikyti socialinius ryšius su šeima, artimaisiais ir visuomene.

8. Socialinės paslaugos šeimai teikiamos padedant šeimos nariams spręsti socialines problemas ir (ar) jų išvengti ateityje, ugdyti suaugusių šeimos narių, įskaitant šeimos narius, kuriems laikinai apribota tėvų valdžia, taip pat tėvus, kurių vaikams nustatyta laikinoji globa (rūpyba) arba kuriems apribota tėvų valdžia, socialinius įgūdžius, stiprinti jų motyvaciją kurti saugią, sveiką ir darnią aplinką savo namuose, šeimoje, palaikyti socialinius ryšius su visuomene, užtikrinti visapusi šioje šeimoje augančių vaikų vystymąsi, ugdymąsi ir organizuoti su asmens sveikatos priežiūra, užimtumu, švietimu bei ugdymu suderintą koordinuotą pagalbą. Jeigu tėvams (tėvui ar motinai) tėvų valdžia apribota, sudaryti sąlygas jų elgesio pokyčiams, kurie leistų grąžinti vaiką į šeimą. Teikiant socialines paslaugas šeimai, turi būti užtikrinamas socialinių paslaugų teikimas ir vaikams.

9. Vaikus globojančiai šeimai, globėjams (rūpintojams), budintiems globotojams ar nuolatiniams globotojams, itėviams (itėvių prašymu) ir šeimynų dalyviams ar besirengiantiems jais tapti asmenims kiekvienoje savivaldybėje socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka globos centro specialistai nuolat teikia pagalbą, padedančią užtikrinti visapusi jų prižiūrimų, globojamų (rūpinamų) ar įvaikintų vaikų vystymąsi ir ugdymą.

21 straipsnis. Socialinių paslaugų teikėjai

1. Prevencines ir bendrąsias socialines paslaugas teikia socialinių paslaugų įstaigos, kurių veiklos sritis – socialinių paslaugų teikimas. Socialinių paslaugų įstaigų teikiamos socialinės paslaugos turi atitikti prevencinėms ir bendrosioms socialinėms paslaugoms keliamus reikalavimus, nustatytus socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinių paslaugų kataloge.

2. Socialinę priežiūrą ir laikino atokvėpio paslaugą teikia socialinių paslaugų įstaigos, kurių veiklos sritis – socialinių paslaugų teikimas, ir socialines paslaugas teikiantys fiziniai asmenys, kurie atitinka socialinių paslaugų srities darbuotojams (socialiniams darbuotojams, individualios priežiūros darbuotojams, socialinės įtraukties koordinatoriams, socialinių paslaugų įstaigos užimtumo specialistams ir kitiems socialinių paslaugų srities darbuotojams, nurodytiems socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinių paslaugų srities darbuotojų pareigybių ir atliekamų funkcijų sąrašė) šiame įstatyme nustatytus išsilavinimo ir (ar) kvalifikacijos, profesinės kompetencijos tobulinimo reikalavimus. Socialinių paslaugų teikėjų teikiamos socialinės paslaugos turi atitikti socialinei priežiūrai ir laikino atokvėpio paslaugai keliamus reikalavimus, nustatytus socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinių paslaugų kataloge. Socialinių paslaugų teikėjams suteikta teisė teikti akredituotą socialinę priežiūrą ir (ar) akredituotą laikino atokvėpio paslaugą. Socialines paslaugas teikiantys fiziniai asmenys veikia individualiai (vykdo individualią veiklą).

3. Socialinę globą teikia socialinės globos įstaigos, kurių veiklos sritis yra socialinių paslaugų teikimas, teikiama socialinė globa atitinka socialinės globos normas ir kurios turi licenciją.

4. Ilgalaikę ar trumpalaikę socialinę globą gyventojams teikiančias socialinės globos įstaigas, kurių reikia ne kiekvienos savivaldybės teritorijoje, steigia, pertvarko, reorganizuoja ar likviduoja Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

5. Socialinių paslaugų įstaigos, kurių teisinė forma yra biudžetinė įstaiga, Civilinio kodekso ir Lietuvos Respublikos biudžetinių įstaigų įstatymo nustatyta tvarka gali būti pertvarkomos į viešąsias įstaigas.

6. Socialinių paslaugų įstaigos savo interneto svetainėje skelbia informaciją apie teikiamas socialines paslaugas (socialinių paslaugų aprašymai, dokumentai, reikalingi socialinėms paslaugoms gauti), jų kainas ir numatytą (planinį) vietų skaičių, taip pat informaciją apie suteiktą ar panaikintą teisę teikti akredituotą socialinę priežiūrą (suteikimo ir (ar) panaikinimo datos), akredituotą laikino atokvėpio paslaugą (suteikimo ir (ar) panaikinimo datos).

7. Socialinių paslaugų įstaigoje dirba socialiniai darbuotojai, individualios priežiūros darbuotojai, socialinės įtraukties koordinatoriai, socialinių paslaugų įstaigos užimtumo specialistai ir kiti socialinių paslaugų srities darbuotojai. Jų pareigybių ir atliekamų funkcijų sąrašą tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras, taip pat švietimo, sveikatos priežiūros specialistai ir kiti darbuotojai. Šio įstatymo 26 straipsnio 3 dalyje nurodytose socialinio darbo įgyvendinimo srityse veikiantys socialiniai darbuotojai ir socialines paslaugas teikiantys fiziniai asmenys priskiriami socialinių paslaugų srities darbuotojams.

8. Socialinę priežiūrą, socialinę globą ir laikino atokvėpio paslaugą teikiančių darbuotojų darbo laiko sąnaudų normatyvus nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.

9. Socialinių paslaugų įstaigoje gali dirbti sielovados darbuotojas, turintis tradicinės religinės bendruomenės ar bendrijos leidimą arba siuntimą religinės bendruomenės ar bendrijos pavedimu teikti religinius patarnavimus ir vykdyti sielovadą. Sielovados darbuotojas netenka teisės dirbti sielovados darbą, jeigu tradicinė religinė bendruomenė ar bendrija atšaukia leidimą arba siuntimą.

10. Individualios priežiūros darbuotoju turi teisę dirbti:

1) asmuo, įgijęs socialinio darbuotojo padėjėjo ar lankomosios priežiūros darbuotojo, ar individualios priežiūros darbuotojo kvalifikaciją pagal socialinio darbuotojo padėjėjo ar lankomosios priežiūros darbuotojo, ar individualios priežiūros darbuotojo profesinio mokymo programą, arba

2) asmuo, socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka išklaušęs 40 akademiųjų valandų įžanginius mokymus, o pradėjęs dirbti per 24 mėnesius – ne trumpesnius kaip 160 akademiųjų valandų mokymus, arba

3) asmuo, sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka įgijęs slaugytojo padėjėjo profesinę kvalifikaciją ir socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka išklaušęs 40 akademiųjų valandų įžanginius mokymus.

11. Socialinių paslaugų įstaigos užimtumo specialistu turi teisę dirbti:

1) asmuo, turintis ne žemesnę kaip vidurinę išsilavinimą ir socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka išklaušęs 40 akademiųjų valandų įžanginius mokymus, arba

2) asmuo, turintis ne žemesnę kaip pagrindinę išsilavinimą ir kvalifikaciją, įgytą baigus profesinio mokymo programą ir (arba) nustatyta tvarka gavus įgytų kompetencijų įvertinimą, ir socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka išklaušęs 40 akademiųjų valandų įžanginius mokymus, arba

3) asmuo, turintis aukštojo mokslo kvalifikaciją, įgytą baigus socialinės pedagogikos studijas, arba jai lygiavertę kvalifikaciją, arba

4) asmuo, turintis šio įstatymo 26 straipsnio 6 dalyje nustatytą išsilavinimą.

12. Socialinės įtraukties koordinatoriumi turi teisę dirbti:

1) asmuo, turintis aukštojo mokslo kvalifikaciją arba jai lygiavertę kvalifikaciją ir vienu metų darbo patirtį socialinių paslaugų srityje, arba

2) asmuo, turintis aukštojo mokslo kvalifikaciją, įgytą baigus socialinės pedagogikos studijas, arba jai lygiavertę kvalifikaciją, ir (ar) įgijęs socialinio pedagogo kvalifikaciją, arba

3) asmuo, turintis aukštojo mokslo kvalifikaciją, įgytą baigus pirmos ir antros studijų pakopos psichologijos studijų krypties studijas, arba jai lygiavertę kvalifikaciją arba

4) asmuo, turintis šio įstatymo 26 straipsnio 6 dalyje nustatytą išsilavinimą.

13. Europos Sąjungos valstybių narių piliečių, Europos ekonominės erdvės valstybių piliečių, Šveicarijos Konfederacijos piliečių, trečiųjų valstybių piliečių individualios priežiūros darbuotojų, socialinių paslaugų įstaigų užimtumo specialistų, socialinės įtraukties koordinatorių profesinės kvalifikacijos, įgytos Europos Sąjungos, Europos ekonominės erdvės valstybėse ir Šveicarijos Konfederacijoje bei trečiojoje valstybėse, pripažįstamos Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo nustatyta tvarka.

14. Europos Sąjungos valstybėse išduoti leidimai, licencijos, sertifikatai, kvalifikacijos reikalavimus patvirtinantys dokumentai teisės aktų nustatyta tvarka pripažįstami tinkamais verstis socialinėmis paslaugomis Lietuvos Respublikoje.

15. Kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba Europos ekonominės erdvės valstybėje įsisteigusiai socialinės globos įstaigai, siekiančiai Lietuvos Respublikoje teikti socialinę globą, reikalavimas turėti licenciją Lietuvos Respublikoje netaikomas, jeigu ji turi licenciją (leidimą) pagal įsisteigimo valstybės teisės aktus.

16. Socialinių paslaugų srities darbuotojai turi teisę:

1) dirbti psichologiškai ir fiziškai saugioje aplinkoje, higienos normas atitinkančioje darbo vietoje;

2) atsisakyti dirbti su agresyviai besielgiančiu asmeniu (šeima), jeigu toks asmens (šeimos) elgesys kelia grėsmę jo sveikatai ir (ar) gyvybei ir jeigu darbdavys neužtikrina dar bent vieno socialinių paslaugų srities darbuotojo dalyvavimo.

22 straipsnis. Socialinių paslaugų įstaigų vadovai

1. Valstybės ir savivaldybių biudžetinių socialinių paslaugų įstaigų ir viešųjų socialinių paslaugų įstaigų, kurių savininkė ar dalininkė, turinti daugiau negu pusę balsų visuotiniame dalininkų susirinkime, yra valstybė ar savivaldybė (toliau šiame straipsnyje – viešoji socialinių paslaugų įstaiga), vadovai į pareigas priimami konkurso būdu penkerių metų kadencijai, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą atvejį, kai socialinių paslaugų įstaigos vadovas be konkurso skiriamas antrajai kadencijai. Konkursai į valstybės ir savivaldybių biudžetinių socialinių paslaugų įstaigų ir viešųjų socialinių paslaugų įstaigų vadovų pareigas organizuojami ir vykdomi Vyriausybės nustatyta tvarka.

2. Valstybės ir savivaldybių biudžetinių socialinių paslaugų įstaigų ir viešųjų socialinių paslaugų įstaigų vadovų kadencijų skaičius neribojamas.

3. Valstybės ir savivaldybės biudžetinės socialinių paslaugų įstaigos vadovas savininko teisės ir pareigas įgyvendinančios institucijos sprendimu be konkurso gali būti skiriamas antrajai penkerių metų kadencijai, jeigu kiekvienais kadencijos metais jo veikla buvo įvertinta kaip viršijanti lūkesčius ir (arba) atitinkanti lūkesčius. Viešosios socialinių paslaugų įstaigos vadovas visuotinio

dalininkų susirinkimo sprendimu be konkurso gali būti skiriamas antrajai penkerių metų kadencijai, jeigu jo vadovaujama įstaiga kiekvienais kadencijos metais pasiekė tų metų planavimo dokumentuose nustatytus rodiklius.

4. Socialinių paslaugų įstaigos vadovas, kuris be konkurso nebuvo skirtas antrajai penkerių metų kadencijai šio straipsnio 3 dalyje nurodytu atveju, turi teisę dalyvauti viešame konkurse šios socialinių paslaugų įstaigos vadovo pareigoms eiti.

5. Likus ne mažiau kaip 2 mėnesiams iki socialinių paslaugų įstaigos vadovo kadencijos pabaigos, valstybės ir savivaldybės biudžetinės socialinių paslaugų įstaigos savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, viešosios socialinių paslaugų įstaigos visuotinis dalininkų susirinkimas skelbia konkursą socialinių paslaugų įstaigos vadovo pareigoms eiti, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nustatytą atvejį, kai vadovas be konkurso paskiriamas antrajai penkerių metų kadencijai.

6. Jeigu, pasibaigus socialinių paslaugų įstaigos vadovo kadencijai, konkurso į laisvą pareigybę metu pretendentas nebuvo atrinktas, valstybės ir savivaldybės biudžetinės socialinių paslaugų įstaigos savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, viešosios socialinių paslaugų įstaigos visuotinis dalininkų susirinkimas gali paskirti eiti šias pareigas iki kadencijos pabaigos socialinių paslaugų įstaigos vadovo pareigas ėjusį ar kitą asmenį, kol konkurso būdu bus į pareigas priimtas naujas socialinių paslaugų įstaigos vadovas, bet ne ilgesniam negu vienų metų laikotarpiui. Šis asmuo turi atitikti šio straipsnio 8 dalyje nustatytus kvalifikacijos reikalavimus ir būti nepriekaištingos reputacijos, kaip nustatyta šio straipsnio 9 dalyje.

7. Jeigu socialinių paslaugų įstaigos vadovo pareigybė atsilaisvina nepasibaigus įstaigos vadovo kadencijai arba įsteigus naują pareigybę, konkursas į socialinių paslaugų įstaigos vadovo pareigas paskelbiamas ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo pareigybės atsilaisvinimo ar naujos pareigybės įsteigimo dienos. Konkursas turi būti baigtas ir jo rezultatai paskelbti ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo konkurso paskelbimo dienos.

8. Socialinių paslaugų įstaigos vadovas privalo turėti aukštojo mokslo kvalifikaciją ir tobulinti profesinę kompetenciją. Valstybės ir savivaldybės biudžetinių socialinių paslaugų įstaigų vadovų veikla vertinama kiekvienais metais socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka. Viešųjų socialinių paslaugų įstaigų vadovų veiklos vertinimas kiekvienais metais ir tvarka nustatomi viešosios įstaigos įstatuose.

9. Socialinių paslaugų įstaigų vadovai, taip pat pretenduojantys šias pareigas eiti asmenys turi būti nepriekaištingos reputacijos. Kandidatas į socialinių paslaugų įstaigos vadovus ar socialinių paslaugų įstaigos vadovas yra laikomas nepriekaištingos reputacijos šio įstatymo tikslais, jeigu jis atitinka Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme įstaigų vadovų nepriekaištingai reputacijai nustatytus reikalavimus.

10. Socialinių paslaugų įstaigos vadovą į pareigas priimančio asmens privalo įsitikinti, kad į socialinių paslaugų įstaigos vadovo pareigas būtų priimti tik nepriekaištingos reputacijos reikalavimus atitinkantys asmenys.

23 straipsnis. Budinčio globotojo ar nuolatinio globotojo vykdoma likusių be tėvų globos vaikų, socialinę riziką patiriančių vaikų priežiūra

1. Budintis globotojas vienu metu negali prižiūrėti daugiau kaip 3 likusių be tėvų globos vaikų ir (ar) socialinę riziką patiriančių vaikų (toliau šiame straipsnyje – prižiūrimas vaikas, vaikas). Bendras vaikų (su kitais šeimoje augančiais vaikais) skaičius budinčio globotojo šeimoje – ne daugiau kaip 6. Bendras vaikų skaičius gali būti didesnis, jeigu neišskiriami broliai ir seserys ir (ar) nepilnametis tėvas (motina) su vaiku (vaikais), jei vaikas (vaikai) gimė tėvo (motinos) priežiūros pas budintį globotoją metu.

2. Nuolatinis globotojas vienu metu negali prižiūrėti daugiau kaip vieno vaiko ar jų grupės, jeigu neišskiriami broliai ir seserys arba prižiūrimas vienas iš nepilnamečių tėvų su vaiku (vaikais), o jeigu nuolatinis globotojas vykdo ir budinčio globotojo veiklą, vienu metu jis negali prižiūrėti daugiau kaip 3 vaikų. Bendras vaikų (su kitais šeimoje augančiais vaikais) skaičius nuolatinio globotojo šeimoje – ne daugiau kaip 4. Bendras vaikų skaičius gali būti didesnis, jeigu neišskiriami broliai ir seserys ir (ar) nepilnametis tėvas (motina) su vaiku (vaikais), jei vaikas (vaikai) gimė tėvo (motinos) priežiūros pas nuolatinį globotoją metu.

3. Nuolatinis globotojas gali prižiūrėti likusį be tėvų globos vaiką, kuriam įstatymų nustatyta tvarka yra arba turi būti nustatyta nuolatinė globa (rūpyba), su kuriuo jis nėra susijęs giminystės ryšiais ir kuriam būdingas bent vienas iš šių požymių: turi nesėkmingos laikinosios priežiūros, globos (rūpybos) arba įvaikinimo patirties (globėjo nušalinimas, atleidimas, tėvų valdžios ribojimas tėvams); turi sunkiai išgydomų ir (ar) nepagydomų raidos ir (ar) psichikos sutrikimų, negalių; piktnaudžiauja psichotropinėmis medžiagomis arba turi priklausomybių; turi funkcionavimo sunkumų (neadaptyvus elgesys, socialinis nusišalinimas, prisitaikymo mokykloje sunkumai ir mokyklos nelankymas, polinkis į savižudybę ir pan.); yra vyresnis kaip 10 metų; kartu su juo yra nepilnametis tėvas (motina); kartu su juo yra 2 ir daugiau jo broliai (seserys).

4. Budintis globotojas, nuolatinis globotojas turi:

1) atitikti Civiliniame kodekse asmeniui, kuris gali būti skiriamas vaiko globėju (rūpintoju), keliamus reikalavimus;

2) turėti valstybinės vaiko teisių apsaugos institucijos atestuotų asmenų parengtą teigiamą išvadą dėl fizinio asmens, norinčio tapti budinčiu globotoju ar nuolatinio globotoju, pasirengimo prižiūrėti globos centro globojamus (rūpinamus) vaikus;

3) būti įgijęs ne žemesnį nei vidurinį išsilavinimą;

4) būti išklausęs pagrindinę ir specializuotą pasirengimo globai ir įvaikinimui mokymų, vykdomų pagal programą, kurią tvirtina ir kurios reikalavimus nustato valstybinės vaiko teisių apsaugos institucijos direktorius, dalis;

5) nuolatinis globotojas privalo turėti ne mažesnę kaip vienu metų vaiko globos (rūpinimo) ir (ar) budinčio globotojo veiklos patirtį.

5. Tarpusavio bendradarbiavimo ir paslaugų teikimo sutartyje (toliau šiame straipsnyje – sutartis) su budinčiu globotoju ar nuolatinio globotoju turi būti sulygta dėl: sutarties šalių; sutarties objekto ir tikslo; vaiko gyvenamosios vietos (ji negali sutapti su globos centro registruotos buveinės ar socialinės globos įstaigos licencijoje nurodyta vieta; nurodomas vietos, kurioje gyvens vaikas, adresas); prižiūrimų vaikų skaičiaus; lėšų vaikui išlaikyti (vaiko globos (rūpybos) išmokos ir globos (rūpybos) išmokos tikslinio priedo, mokamo pagal Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymą) bei atlygio už vaiko priežiūrą dydžio ir mokėjimo tvarkos; socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame globos centro veiklos apraše numatytų paslaugų teikimo budinčiam globotojui ar nuolatiniam globotojui tvarkos; sutarties šalių atsakomybės dėl netinkamo sutarties sąlygų vykdymo; kitų budinčio globotojo ar nuolatinio globotojo ir globos centro teisių ir tarpusavio įsipareigojimų; pagalbos budinčiam globotojui ar nuolatiniam globotojui ir vaikui teikimo tvarkos; sutarties nutraukimo sąlygų ir tvarkos. Sutarties formą tvirtina įstaigos, atliekančios globos centro funkcijas, vadovas.

6. Budinčio globotojo, nuolatinio globotojo pareigos:

1) priimti vaiką savo gyvenamojoje vietoje prižiūrėti ir užtikrinti jo priežiūrą: emocinį bei fizinį vaiko saugumą, visavertį jo poreikius atitinkantį ugdymą, auklėjimą ir kasdienę priežiūrą;

2) bendradarbiauti su globos centru ir jo paskirtais darbuotojais ar specialistais (socialiniais darbuotojais, psichologais ir kt.), užtikrinti galimybę vaikui bendrauti su savo tėvais, kitais giminaičiais numatyta tvarka, suderinta su globos centru;

3) dalyvauti atliekant pagalbos vaikui, budinčiam globotojui ir nuolatiniam globotojui poreikių vertinimą ir sudarant pagalbos jiems planą, užtikrinti sudaryto plano įgyvendinimą;

4) su globos centru suderinta tvarka nedelsiant informuoti globos centro paskirtus darbuotojus apie vaikui kylančius emocinius, fiziologinius ar kito pobūdžio sunkumus, siekiant užtikrinti reikiamų specialistų pagalbą vaikui;

5) atsakingai pagal paskirtį naudoti globos centro vaikui išlaikyti skirtą vaiko globos (rūpybos) išmoką, numatytą Išmokų vaikams įstatyme;

6) su globos centru suderinta tvarka nedelsiant informuoti globos centrą apie atvejus, jei dėl objektyvių priežasčių laikinai negali vykdyti šiame įstatyme ir sutartyje numatytų įsipareigojimų;

7) vykdyti kitas teisės aktuose ir sutartyje nustatytas pareigas.

7. Budinčio globotojo, nuolatinio globotojo teisės:

1) gauti globos centro kas mėnesį mokamą atlygį už teikiamas paslaugas šiame įstatyme ir sutartyje nustatyta tvarka prižiūrint vaiką (vaikus). Jeigu sutartį sudaro sutuoktiniai, atlygis mokamas tik vienam iš jų;

2) gauti iš globos centro kas mėnesį mokamą prižiūrimam vaikui išlaikyti skirtą vaiko globos (rūpybos) išmoką pagal Išmokų vaikams įstatymą. Ši išmoka vaikui išlaikyti mokama tik tol, kol vaikas gyvena pas budintį globotoją ar nuolatinį globotoją;

3) gauti papildomų lėšų vaikui išlaikyti ir prižiūrėti, jeigu tai numatyta sutartyje;

4) gauti socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame globos centro veiklos apraše numatytas jiems teikiamas paslaugas;

5) įgyvendinti kitas teisės aktuose ir sutartyje nustatytas teises.

8. Globos centro pareigos:

1) budinčio globotojo ar nuolatinio globotojo priežiūrai perduoti vaiką (vaikus), kuriam (kuriems) budintis globotojas ar nuolatinis globotojas gali užtikrinti emocinį ir fizinį saugumą bei visavertį poreikius atitinkantį ugdymą ir priežiūrą, teikti ar organizuoti tęstinę pagalbą budinčiam globotojui ar nuolatiniam globotojui ir jų prižiūrimiems vaikams;

2) skirti darbuotoją (darbuotojus), atsakingą (atsakingus) už reikiamos pagalbos budinčiam globotojui ar nuolatiniam globotojui teikimą, ir užtikrinti, kad ši pagalba būtų teikiama laiku ir kokybiškai; kartu su budinčiu globotoju ar nuolatinio globotoju užtikrinti švietimo pagalbos, sveikatos priežiūros ar kitų paslaugų teikimą jų prižiūrimiems vaikams;

3) teikiant socialines paslaugas ir kitą pagalbą budinčiam globotojui ar nuolatiniam globotojui, ne rečiau kaip vieną kartą per šešis mėnesius atlikti budinčio globotojo ar nuolatinio globotojo vykdomos vaiko priežiūros kokybės vertinimą įstaigos, atliekančios globos centro funkcijas, vadovo nustatyta tvarka;

4) kiekvieną mėnesį skirti vaikui išlaikyti reikalingas lėšas ir atlygį už jo priežiūrą;

5) užtikrinti, kad budintis globotojas, nuolatinis globotojas nuolat tobulintų profesinę kompetenciją;

6) vykdyti asmenų, galinčių tapti budinčiais globotojais ir nuolatiniais globotojais, paiešką, atranką ir juos parengti;

7) įgyvendinti vaiko atstovo pagal įstatymą teises ir pareigas, numatytas Civiliniame kodekse;

8) naudoti globos (rūpybos) išmokos tikslinį priedą, mokamą pagal Išmokų vaikams įstatymą, papildomai pagalbai vaikui ir (ar) pagalbai budinčiam globotojui ar nuolatiniam globotojui teikti, jų nepervedant budinčiam globotojui ar nuolatiniam globotojui, jeigu sutartyje nenumatyta kitaip;

9) vykdyti kitas teisės aktuose ir sutartyje nustatytas pareigas.

9. Globos centro teisės:

- 1) sudaryti sutartį su budinčiu globotoju ar nuolatiniu globotoju ar ją nutraukti;
- 2) sudaryti socialinių paslaugų teikimo ir finansavimo sutartį su savivaldybės administracija ar ją nutraukti savivaldybės tarybos nustatyta tvarka;
- 3) įgyvendinti kitas teisės aktuose ir sutartyse nustatytas teises.

10. Atlygį budintiems globotojams ir nuolatiniams globotojams už vaikų priežiūrą moka globos centras, kuris Civilinio kodekso ir Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka skiriamas vaikų atstovu pagal įstatymą, savivaldybės tarybos nustatyta tvarka.

11. Savivaldybės tarybos nustatyta tvarka:

1) atlygis budinčiam globotojui sutarties galiojimo laikotarpiu mokamas net ir tuo atveju, kai globos centras neperduoda budinčiam globotojui prižiūrėti vaiko;

2) minimalus atlygio, mokamo budinčiam globotojui, dydis, neatsižvelgiant į faktiškai prižiūrimų vaikų skaičių, yra ne mažesnis kaip vienos Vyriausybės nustatytos minimaliosios mėnesinės algos dydis per mėnesį;

3) jeigu vaikas (-ai) perduotas (-i) prižiūrėti budinčiam globotojui, jo (jų) priežiūros laikotarpiu atlygis budinčiam globotojui didinamas ne mažiau kaip po 0,5 Vyriausybės nustatytos minimaliosios mėnesinės algos dydžio per mėnesį už kiekvieną faktiškai prižiūrimą vaiką (už vaiką iki 3 metų ar vaiką nuo 12 metų, ar vaiką su negalia – po 0,75 Vyriausybės nustatytos minimaliosios mėnesinės algos dydžio per mėnesį);

4) jeigu vaikas (-ai) perduotas (-i) prižiūrėti nuolatiniam globotojui, jam mokamo atlygio dydis yra ne mažesnis kaip 2 Vyriausybės nustatytos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai per mėnesį už faktiškai prižiūrimą vaiką;

5) jeigu nuolatinis globotojas prižiūri daugiau kaip vieną vaiką, atlygis jam didinamas už kiekvieną kitą vaiką ne mažiau kaip po 0,75 Vyriausybės nustatytos minimaliosios mėnesinės algos dydžio per mėnesį;

6) jeigu, pasibaigus vaiko globai (rūpybai) dėl pilnametystės, asmuo ir toliau yra prižiūrimas budinčio ar nuolatinio globotojo ir mokosi pagal bendrojo ugdymo programą, pagal formaliojo profesinio mokymo programą ar studijuoja aukštojoje mokykloje pagal nuolatinės studijų formos programą, šio asmens mokymosi laikotarpiu budinčiam ir nuolatiniam globotojui mokamas atlygis, bet ne ilgiau, iki asmeniui sukaks 24 metai.

12. Budintis globotojas ir nuolatinis globotojas veikia individualiai (vykdo individualią veiklą).

13. Globos centrų veiklos kokybės priežiūrą vykdo Socialinių paslaugų priežiūros departamentas Socialinių paslaugų priežiūros departamento direktoriaus nustatyta tvarka.

14. Socialinės apsaugos ir darbo ministras tvirtina globos centro veiklos aprašą.

24 straipsnis. Globos centro funkcijos, susijusios su vaikų globa (rūpyba)

Globos centras atlieka šias funkcijas, susijusias su vaikų globa (rūpyba):

- 1) vykdo globėjų (rūpintojų) ir tėvių paiešką;
- 2) valstybinės vaiko teisių apsaugos institucijos direktoriaus nustatyta tvarka vykdo globėjų (rūpintojų), tėvių, šeimynų dalyvių pasirengimo globoti (rūpinti), įvaikinti vaikus vertinimą bei socialinių paslaugų įstaigų, teikiančių paslaugas vaikams, darbuotojų pasirengimą dirbti šiose įstaigose;
- 3) Vyriausybės nustatyta tvarka parenka vaikui globėją (rūpintoją) ir teikia rekomendaciją dėl globėjo (rūpintojo) paskyrimo savivaldybės merui, jeigu vaikui nustatoma laikinoji globa (rūpyba). Jeigu vaikui nustatoma nuolatinė globa (rūpyba), teikia informaciją apie parinktą globėją (rūpintoją) valstybinės vaiko teisių apsaugos institucijos įgaliotam teritoriniam skyriui;
- 4) organizuoja ir pagal globos centro nustatytą poreikį teikia pagalbą globojamiems (rūpinamiems) vaikams;
- 5) organizuoja ir teikia pagalbą globėjams (rūpintojams), tėviams, šeimynų dalyviams ir kartu gyvenantiems jų šeimos nariams, socialinių paslaugų įstaigų, teikiančių paslaugas vaikams, darbuotojams;
- 6) teikia kitas teisės aktuose numatytas paslaugas, susijusias su vaikų globa (rūpyba).

25 straipsnis. Bendruomeninių šeimos namų veikla ir funkcijos

1. Bendruomeniniai šeimos namai vieno langelio principu organizuoja, o prireikus ir teikia asmeniui (šeimai) kompleksines paslaugas šeimai kuo arčiau asmens (šeimos) gyvenamosios vietos arba asmens (šeimos) gyvenamojoje vietoje.
2. Kiekvienos savivaldybės teritorijoje turi veikti bent vieni bendruomeniniai šeimos namai.
3. Bendruomeninių šeimos namų funkcijos:
 - 1) organizuoti kompleksinių paslaugų šeimai teikimą, o prireikus ir jas teikti;
 - 2) informuoti asmenis (šeimas), bendruomenę apie teikiamas kompleksines paslaugas šeimai, konsultuoti juos šių paslaugų teikimo klausimais;
 - 3) informuoti tikslines grupes apie kitas aktualias savivaldybės teritorijoje teikiamas socialines paslaugas, vykdomas programas ir (ar) kitą socialinę paramą;
 - 4) organizuoti bendruomenės įtraukimą į pagalbos asmenims (šeimoms) organizavimą ir (ar) teikimą;
 - 5) plėtoti tarpinstitucinį bendradarbiavimą (socialinio darbo mikrolygmeniu, mezolygmeniu ir makrolygmeniu);

6) skelbti informaciją apie vykdomą veiklą (funkcijas, teikiamų kompleksinių paslaugų šeimai turinį) savo interneto svetainėje.

4. Metodinę pagalbą dėl kompleksinių paslaugų šeimai organizavimo ir (ar) teikimo, jų kokybės gerinimo teikia ir gerą patirtimi teikiant šias paslaugas dalijasi Metodinis kompleksinių paslaugų šeimai centras socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka.

26 straipsnis. Socialinis darbas

1. Socialinis darbas yra į praktinę veiklą orientuota profesinė veikla, įgalinanti asmenis, šeimas, asmenų (šeimų) grupes ir bendruomenes spręsti tarpusavio santykių, socialines problemas ir (ar) išvengti galimų socialinių problemų ateityje, skatinanti socialinę kaitą, gerinanti gyvenimo kokybę, užtikrinanti žmogaus teises, didinanti socialinę įtrauktį ir stiprinanti solidarumą bei socialinį teisingumą.

2. Socialinio darbo lygmenys:

1) mikrolygmuo – socialinis darbas orientuotas į asmenis ir (ar) šeimas. Tai asmenų ir (ar) šeimų psichosocialinis konsultavimas, tarpininkavimas, atvejo vadyba ir kita asmeniui (šeimai) būtina pagalba;

2) mezolygmuo – socialinis darbas orientuotas į mažas asmenų (šeimų) grupes, institucijas ir (ar) organizacijas, veiklą vykdančias socialinio darbo įgyvendinimo srityse. Tai socialinių paslaugų organizavimas, koordinavimas ir teikimas asmenims (šeimoms) ir (ar) jų grupėms;

3) makrolygmuo – socialinis darbas orientuotas į bendruomenės socialinius pokyčius, veikla vykdoma bendruomenėje įvairiose socialinio darbo įgyvendinimo srityse, socialiniams darbuotojams dalyvaujant socialinės politikos įgyvendinimo procesuose. Tai bendruomenės veiklos planavimas, organizavimas, bendruomeniškumo plėtra ir kitos veiklos, susijusios su bendruomene.

3. Socialinio darbo įgyvendinimo sritys:

1) socialinė apsauga – socialinis darbuotojas, veikdamas socialinės apsaugos srityje, dirba socialinį darbą: teikia socialines paslaugas ir (ar) kitą reikalingą pagalbą asmenims, šeimoms, asmenų (šeimų) grupėms, patiriančioms socialinių iššūkių, įgalindamas asmenis, šeimas, asmenų (šeimų) grupes išvengti galimų socialinių problemų ir (ar) socialinės rizikos atsiradimo ir (ar) spręsti socialines problemas, palaikyti socialinius ryšius su visuomene, kurdamas tvirtą, abipusiu pasitikėjimu grindžiamą ryšį;

2) sveikatos priežiūra – socialinis darbuotojas, veikdamas sveikatos priežiūros specialistų komandoje, dirba socialinį darbą, siekdamas įgalinti pacientą ir jo šeimą spręsti dėl ligos ir (ar) negalios atsiradusias psichosocialines problemas, užtikrindamas į pacientą orientuotų paslaugų teikimą ir jo tęstinumą bendruomenėje;

3) švietimas – socialinis darbuotojas, veikdamas švietimo srityje, dirba socialinį darbą, siekdamas įgalinti sunkumų, susijusių su formaliojo švietimo sistema, patiriančius asmenis ir (ar) mokykloje nesimokančius vaikus. Veikdamas neformaliojo švietimo srityje, socialinis darbuotojas konsultuoja asmenis, šeimas, asmenų (šeimų) grupes, ugdo asmenų (šeimų) socialines ir emocines kompetencijas bei gyvenimo įgūdžius ir (ar) įtraukia juos (jas) į neformaliojo švietimo veiklas, telkia asmens (šeimoms) ir bendruomenės išteklius, siekdamas užtikrinti sėkmingą jų socializaciją;

4) teisėtvara – socialinis darbuotojas, veikdamas teisėtvaros srityje, dirba socialinį darbą su įtariamuoju, kaltinamuoju, nuteistuoju ir (ar) nukentėjusiuoju pripažintu asmeniu ir (ar) siekia jų socialinės integracijos ir resocializacijos;

5) užimtumas – socialinis darbuotojas, veikdamas užimtumo srityje, siekia didinti asmens užimtumą ir socialinę įtrauktį;

6) krašto apsauga – socialinis darbuotojas, veikdamas krašto apsaugos srityje, organizuoja socialinių paslaugų teikimą krašto apsaugos sistemoje tarnaujantiems (dirbantiems) asmenims, atsargos ir dimisijos kariams, taip pat krašto apsaugos sistemoje tarnaujančių (dirbančių) asmenų, atsargos ir dimisijos karių artimiesiems, giminaičiams, kaip jie apibrėžti Lietuvos Respublikos krašto apsaugos sistemos organizavimo ir karo tarnybos įstatyme, siekdamas padėti asmenims spręsti socialines problemas ir (ar) jų išvengti ateityje.

4. Socialinis darbuotojas profesinėje veikloje vadovaujasi šio įstatymo 4 straipsnio 11 punkte nurodytu principu ir šiais socialinio darbo įgyvendinimo principais:

1) sąžiningumo – socialinis darbuotojas veikia sąžiningai, patikimai, empatiškai, pirmenybę teikdamas geriausiems asmens (šeimoms) interesams;

2) bendradarbiavimo – socialinis darbuotojas siekia kurti, palaikyti ir stiprinti santykius tarp asmenų, šeimų, bendruomenių ir santykius visuomenėje, kurdamas ir skatindamas dialogą, asmens, šeimos, bendruomenės ir visuomenės dalyvavimą ir įsitraukimą;

3) profesionalumo užtikrinimo – socialinis darbuotojas analizuoja savo profesinėje veikloje priimamus sprendimus, atliekamus veiksmus, pasiektus rezultatus ir nuolat tobulina profesinę kompetenciją.

5. Socialinių darbuotojų veikla vertinama socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka.

6. Dirbti socialiniu darbuotoju turi teisę:

1) asmuo, turintis aukštojo mokslo kvalifikaciją, įgytą baigus socialinio darbo studijų krypties studijas, ir socialinių mokslų kvalifikacinę (profesinio bakalauro, bakalauro, magistro) laipsnį (arba jai lygiavertę aukštojo mokslo kvalifikaciją), arba

2) asmuo, turintis aukštojo mokslo kvalifikaciją ir iki 2014 m. gruodžio 31 d. įgijęs socialinio darbuotojo kvalifikaciją ar baigęs socialinio darbo studijas, ar socialinės apsaugos ir

darbo ministro nustatyta tvarka baigęs socialinio darbuotojo praktinei veiklai pasirengti skirtus mokymus.

7. Socialinis darbuotojas turi teises, numatytas šio įstatymo 21 straipsnio 16 dalyje, taip pat teisę pasirinkti asmens (šeimos) ir (ar) bendruomenės poreikius atitinkančius socialinio darbo metodus.

8. Socialinis darbuotojas privalo:

1) skatinti socialinę kaitą visais socialinio darbo lygmenimis, domėtis socialinio darbo naujovėmis, jas taikyti socialiniame darbe;

2) laikytis socialinio darbo įgyvendinimo principų;

3) profesinėje veikloje vadovautis Socialinių paslaugų srities darbuotojų etikos kodeksu.

9. Socialinis darbuotojas atsako už asmens (šeimos) ir (ar) bendruomenės poreikius atitinkančių socialinio darbo metodų pasirinkimą ir taikymą visais socialinio darbo lygmenimis.

10. Socialinis darbuotojas, nesant jo kaltės, neatsako už asmens (šeimos) ir (ar) bendruomenės elgesį, asmens (šeimos) ir (ar) bendruomenės priimtus sprendimus ir jų padarinius.

11. Europos Sąjungos valstybių narių piliečių, Europos ekonominės erdvės valstybių piliečių, Šveicarijos Konfederacijos piliečių, trečiųjų valstybių piliečių socialinių darbuotojų profesinės kvalifikacijos, įgytos Europos Sąjungos, Europos ekonominės erdvės valstybėse ir Šveicarijos Konfederacijoje bei trečiojoje valstybėse, pripažįstamos Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo nustatyta tvarka.

12. Šio straipsnio 6 dalyje nustatyti reikalavimai netaikomi iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės, Europos ekonominės erdvės valstybės ar Šveicarijos Konfederacijos ne ilgiau kaip 2 metams į Lietuvos Respubliką komandiruojamam socialiniam darbuotojui, jeigu jis atitinka darbovietės, iš kurios yra siunčiamas, įsisteigimo reikalavimus, nustatytus tos valstybės teisės aktuose.

27 straipsnis. Socialinių paslaugų srities darbuotojų reguliacija

1. Socialinių paslaugų srities darbuotojų reguliacija apima visumą veiksmų ir (ar) priemonių, padedančių vykdyti socialinį darbą, kaip profesinę veiklą, laikytis Socialinių paslaugų srities darbuotojų etikos kodekso nuostatų ir socialinio darbo įgyvendinimo principų, užtikrinti socialinių paslaugų srities darbuotojų profesinės kompetencijos tobulinimą įvairiose socialinio darbo įgyvendinimo srityse.

2. Socialinių paslaugų srities darbuotojai socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka nuolat tobulina profesinę kompetenciją:

1) socialinių paslaugų srities darbuotojai, išskyrus socialinius darbuotojus, atvejo vadybininkus ir socialinių paslaugų įstaigų vadovus, ne mažiau kaip 16 akademinį valandų per

kalendorinius metus dalyvauja mokymuose;

2) socialinių paslaugų įstaigų vadovai ne mažiau kaip 16 akademinų valandų per kalendorinius metus dalyvauja mokymuose ir ne mažiau kaip 4 akademinės valandas per kalendorinius metus – supervizijoje;

3) socialiniai darbuotojai ir atvejo vadybininkai ne mažiau kaip 16 akademinų valandų per kalendorinius metus dalyvauja mokymuose ir ne mažiau kaip 8 akademinės valandas per kalendorinius metus – supervizijoje.

3. Laikas, skirtas socialinių paslaugų srities darbuotojų kompetencijai tobulinti, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, įskaitomas į jų darbo laiką, mokant darbo užmokestį. Mokymai ir supervizija apmokami darbdavio lėšomis.

28 straipsnis. Socialinių paslaugų srities darbuotojų reguliaciją vykdančios subjektai ir jų kompetencija

1. Socialinių paslaugų srities darbuotojų reguliaciją vykdo Lietuvos socialinio darbo taryba, Socialinių paslaugų priežiūros departamentas, Socialinių paslaugų srities darbuotojų etikos komisija (toliau šiame straipsnyje – Etikos komisija), socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka atrinktas juridinis asmuo ar kita organizacija, jų padalinys, kuris organizuoja ir (ar) vykdo socialinių paslaugų srities darbuotojų profesinės kompetencijos tobulinimą.

2. Lietuvos socialinio darbo taryba, patariamoji, visuomeniniais pagrindais veikianti institucija prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, vykdydama socialinių paslaugų srities darbuotojų reguliaciją, atlieka šias funkcijas:

1) analizuoja ir vertina socialinio darbo iššūkius visais jo lygmenimis;

2) konsultuoja ir teikia išvadas bei pasiūlymus Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai strateginiais socialinio darbo, kaip profesinės veiklos, tobulinimo, socialinių paslaugų klausimais.

3. Lietuvos socialinio darbo tarybos nuostatus ir sudėtį tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras.

4. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas, vykdydamas socialinių paslaugų srities darbuotojų reguliaciją, socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka atlieka socialinių paslaugų srities darbuotojų atestaciją, renka, kaupia ir analizuoja duomenis apie socialinių paslaugų srities darbuotojus – jų skaičių, išsilavinimą (aukštąjį universitetinį, aukštąjį koleginį ir (ar) kitą turimą išsilavinimą), suteiktas kvalifikacines kategorijas, profesinės kompetencijos tobulinimą, vidutinį darbo užmokestį.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIV-2357](#), 2023-12-14, paskelbta TAR 2023-12-28, i. k. 2023-25606

5. Etikos komisija, visuomeniniais pagrindais veikianti institucija, vykdydama socialinių

paslaugų srities darbuotojų reguliaciją, atlieka šias funkcijas:

1) socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka nagrinėja skundus dėl Socialinių paslaugų srities darbuotojų etikos kodekso pažeidimų;

2) teikia pasiūlymus ir (ar) rekomendacijas socialinių paslaugų įstaigoms dėl socialinių paslaugų įstaigų vadovų ir (ar) socialinių darbuotojų veiklos vertinimo ir (ar) socialinių paslaugų srities darbuotojų profesinės kompetencijos tobulinimo.

6. Etikos komisijos nuostatus tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras. Etikos komisijos sudėtį Lietuvos socialinių paslaugų srities darbuotojus vienijančių ir jiems atstovaujančių organizacijų teikimu tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras. Socialinių paslaugų srities darbuotojų etikos kodeksą Lietuvos socialinių paslaugų srities darbuotojus vienijančių ir jiems atstovaujančių organizacijų teikimu ir Etikos komisijos pritarimu tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras.

7. Socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka atrinktas juridinis asmuo ar kita organizacija, jų padalinys organizuoja ir (ar) vykdo socialinių darbuotojų ir kitų socialinių paslaugų srities darbuotojų profesinės kompetencijos tobulinimą socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

SOCIALINĖS GLOBOS ĮSTAIGŲ LICENCIJAVIMAS IR SOCIALINĖS PRIEŽIŪROS, LAIKINO ATOKVĖPIO PASLAUGOS AKREDITAVIMAS

29 straipsnis. Veiklos licencijos

1. Teikti socialinę globą socialinės globos įstaigoje (toliau – institucinė socialinė globa) arba asmens namuose galima tik turint licenciją.

2. Socialinės globos įstaigai, atsižvelgiant į teikiamos socialinės globos trukmę, teikimo vietą ir socialinės globos gavėjų grupę, išduodamos šių rūšių licencijos:

1) institucinės socialinės globos (dienos) vaikams su negalia, suaugusiems asmenims su negalia, senyvo amžiaus asmenims;

2) institucinės socialinės globos (ilgalaikės, trumpalaikės) vaikams socialinės globos įstaigoje, išskyrus šeimyną;

3) institucinės socialinės globos (ilgalaikės, trumpalaikės) suaugusiems asmenims su negalia, senyvo amžiaus asmenims;

4) institucinės socialinės globos (trumpalaikės) socialinę riziką patiriantiems suaugusiems asmenims, priklausomiems nuo psichoaktyviųjų medžiagų;

5) institucinės socialinės globos (ilgalaikės, trumpalaikės) vaikams šeimynoje;

6) socialinės globos vaikams su negalia, suaugusiems asmenims su negalia, senyvo amžiaus asmenims namuose.

3. Įstaigai gali būti išduodamos kelios šio straipsnio 2 dalyje nurodytos licencijos. Institucinę socialinę globą galima teikti tik licencijoje nurodytu (-ais) veiklos vykdymo vietos adresu (-ais), nurodytą socialinės globos trukmę, socialinės globos gavėjų grupei ir ne didesniam, negu licencijoje nurodyta, socialinės globos gavėjų skaičiui.

4. Socialinės apsaugos ir darbo ministras tvirtina Socialinės globos įstaigų licencijavimo taisyklės (toliau – licencijavimo taisyklės), kuriose nustatoma licencijų išdavimo, patikslinimo, atsisakymo jas išduoti, licencijų galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo ir galiojimo panaikinimo tvarka.

30 straipsnis. Licencijos išdavimo sąlygos

1. Licencija išduodama socialinės globos įstaigai, kuri atitinka šiuos reikalavimus, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą atvejį:

1) patalpos, kuriose bus teikiama socialinė globa, atitinka socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinės globos normų apraše pagal socialinės globos gavėjų grupę ir socialinės globos teikimo vietą nustatytus reikalavimus (viename pastate galimų apgyvendinti socialinės globos gavėjų skaičių, patalpų paskirtį, įrengimą, viename kambaryje galimų apgyvendinti socialinės globos gavėjų skaičių, minimalų gyvenamąjį plotą, socialinės globos gavėjų grupę);

2) socialinės globos įstaigos vadovas atitinka šiame įstatyme nustatytus reikalavimus;

3) socialinės globos įstaiga atitinka Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytus privalomo turėti asmeninės apsaugos priemonių ir kitų priemonių, būtinų veiklos vykdymui užtikrinti, sąrašo, kiekio ir laikotarpio, kurį sukauptų apsaugos priemonių turi užtekti nepertraukiamai įstaigų veiklai užtikrinti, reikalavimus;

4) per pastaruosius vienus metus iki prašymo išduoti licenciją pateikimo dienos:

a) socialinės globos įstaigai nebuvo panaikintas licencijos galiojimas, išskyrus atvejus, kai šios licencijos galiojimas buvo panaikintas šio įstatymo 31 straipsnio 10 dalies 4 punkte nustatytu pagrindu;

b) socialinės globos įstaigos vadovams ar kitiems atsakingiems asmenims nebuvo du ar daugiau kartų paskirta administracinė nuobauda už socialinės globos teikimą neturint licencijos ar nesilaikant licencijuojamos veiklos sąlygų.

2. Socialinės globos įstaigai, numatančiai teikti institucinę socialinę globą tik iš užsienio valstybės (-ių), kurią (-ias), Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos Socialinių paslaugų priežiūros departamentui pateiktais duomenimis, ištiko humanitarinė krizė, atvykusiems

nelydimiems nepilnamečiams užsieniečiams ar likusiems be tėvų globos vaikams, licencija išduodama, jeigu įstaiga atitinka šiuos reikalavimus:

1) socialinės globos įstaiga gali užtikrinti nelydimų nepilnamečių užsieniečių ar likusių be tėvų globos vaikų nepertraukiamą priežiūrą, suteikti jiems tinkamas patalpas, kurioms pagal šiame punkte nurodytą socialinės globos gavėjų grupę keliami reikalavimai (jų paskirtis, įrengimas, viename kambaryje galimų apgyvendinti socialinės globos gavėjų skaičius, minimalus gyvenamasis plotas) nustatyti socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinės globos normų apraše, maitinimą;

2) socialinės globos įstaiga atitinka šio straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktuose nustatytus reikalavimus.

3. Jeigu socialinės globos įstaiga numato teikti psichologinės ir socialinės reabilitacijos paslaugas, teikdama institucinę trumpalaikę socialinę globą, ji turi turėti su Vyriausybės įgaliota institucija suderintą psichologinės ir socialinės reabilitacijos programą.

4. Sprendimas išduoti licenciją arba atsisakymas išduoti šią licenciją licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka priimamas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo visos informacijos ir (ar) dokumentų, reikalingų šiai licencijai išduoti, gavimo Socialinių paslaugų priežiūros departamente dienos.

5. Sprendimo dėl licencijos išdavimo ar atsisakymo išduoti šią licenciją nepriėmimas per šio straipsnio 4 dalyje nustatytą terminą nelaikomas licencijos išdavimu.

31 straipsnis. Atsisakymas išduoti licenciją, licencijos galiojimo sustabdymas, jos galiojimo sustabdymo panaikinimas ir licencijos galiojimo panaikinimas

1. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas atsisako išduoti licenciją, jeigu:

1) atlikdamas patikrinimą vietoje nustato, kad socialinės globos įstaigos numatoma teikti socialinė globa neatitinka šio įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje išvardytų sąlygų;

2) socialinės globos įstaiga, numatanti teikti institucinę socialinę globą tik iš užsienio valstybės (-ių), kurią (-ias), Užsienio reikalų ministerijos Socialinių paslaugų priežiūros departamentui pateiktais duomenimis, ištiko humanitarinė krizė, atvykusiems nelydimiems nepilnamečiams užsieniečiams ar likusiems be tėvų globos vaikams, neatitinka šio įstatymo 30 straipsnio 2 dalyje nurodytų sąlygų.

2. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas, nustatęs, kad socialinės globos įstaiga, teikdama socialinę globą, nesilaiko šio įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje ir (ar) 32 straipsnio 1 dalies 1 punkte ir (ar) 3 punkte, taip pat socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinės globos normų apraše nustatytų reikalavimų, įspėja šią įstaigą, kad licencijos galiojimas bus

sustabdytas, jeigu ji per nustatytą terminą nepašalins nurodytų trūkumų. Įspėjimo terminas nustatytiems pažeidimams pašalinti negali būti trumpesnis kaip vienas mėnuo ir ilgesnis kaip 6 mėnesiai nuo Socialinių paslaugų priežiūros departamento įspėjimo išsiuntimo socialinės globos įstaigai dienos. Įspėjimo terminas nustatytiems pažeidimams pašalinti nustatomas atsižvelgiant į pažeidimų pobūdį ir kitas svarbias aplinkybes, susijusias su paslaugų gavėjų individualių poreikių užtikrinimu, bei realią socialinės globos įstaigos galimybę pašalinti nustatytus pažeidimus. Įspėjimo terminas nustatytiems pažeidimams pašalinti gali būti pratęstas vieną kartą ne ilgiau kaip 6 mėnesiams.

3. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas, nustatęs, kad socialinės globos įstaiga, teikdama socialinę globą iš užsienio valstybės (-ių), kurią (-ias), Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos Socialinių paslaugų priežiūros departamentui pateiktais duomenimis, ištiko humanitarinė krizė, atvykusiems nelydimiems nepilnamečiams užsieniečiams ar likusiems be tėvų globos vaikams, nesilaiko šio įstatymo 30 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų, po 6 mėnesių nuo licencijos išdavimo dienos neužtikrina, kad būtų laikomasi socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinę globą teikiančių darbuotojų darbo laiko sąnaudų normatyvų sąrašė nustatytų socialinę globą teikiančių darbuotojų struktūros ir skaičiaus reikalavimų, o po 24 mėnesių nuo licencijos išdavimo dienos – ir šio įstatymo 32 straipsnio 1 dalies 3 punkte, taip pat socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinės globos normų apraše nustatytų likusių be tėvų globos vaikų socialinės globos reikalavimų, taiko šio straipsnio 2 dalyje nurodytas priemones.

4. Per šio straipsnio 2 dalyje nurodytame įspėjime nustatytą terminą nepašalinus Socialinių paslaugų priežiūros departamento nurodytų trūkumų, licencijos galiojimas sustabdomas. Licencijos galiojimo sustabdymo terminas negali būti ilgesnis kaip 6 mėnesiai nuo šios licencijos galiojimo sustabdymo dienos. Licencijos galiojimo sustabdymo terminas nustatomas atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo pobūdį ir kitas svarbias aplinkybes, susijusias su paslaugų gavėjų individualių poreikių užtikrinimu, bei socialinės globos įstaigos realią galimybę nustatytus pažeidimus pašalinti. Licencijos galiojimo sustabdymo terminas gali būti pratęstas vieną kartą ne ilgiau kaip 6 mėnesiams.

5. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas, nustatęs, kad socialinės globos įstaiga teikia socialinę globą patalpose, kuriose neužtikrinamas socialinių paslaugų gavėjų saugumas, ar šias paslaugas teikiančių darbuotojų skaičius yra per mažas, kad būtų užtikrintas socialinių paslaugų teikimas ir (ar) paslaugų gavėjų saugumas, licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka ir terminais informuoja socialinės globos įstaigą apie licencijos galiojimo sustabdymą, nurodo nustatytus pažeidimus ir licencijos galiojimo sustabdymo terminą. Licencijos galiojimo sustabdymo terminas negali būti ilgesnis kaip 6 mėnesiai nuo šios licencijos galiojimo sustabdymo dienos. Licencijos galiojimo sustabdymo terminas nustatomas atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo pobūdį ir kitas

svarbias aplinkybes, susijusias su paslaugų gavėjų individualių poreikių užtikrinimu, bei socialinės globos įstaigos realią galimybę nustatytus pažeidimus pašalinti. Licencijos galiojimo sustabdymo terminas gali būti pratęstas vieną kartą ne ilgiau kaip 6 mėnesiams.

6. Įspėjimo terminas nustatytiems pažeidimams pašalinti ir licencijos galiojimo sustabdymo terminas, esant motyvuotam socialinės globos įstaigos prašymui ir kartu pateiktiems jį pagrindžiantiems rašytiniams dokumentams, Socialinių paslaugų priežiūros departamento sprendimu pratęsimas, jeigu jis nustato, kad nustatyti pažeidimai susiję tik su socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinės globos normų apraše nustatytais aplinkos ir būsto reikalavimais ir socialinės globos įstaiga negalėjo ar negali per nustatytą terminą pašalinti šių pažeidimų dėl nuo jos nepriklausančių priežasčių.

7. Į socialinės globos įstaigą, kuriai įspėjimo terminas nustatytiems pažeidimams pašalinti yra pratęstas, nauji paslaugų gavėjai nepriimami ir socialinė globa namuose nepradedama teikti naujiems šios paslaugos gavėjams nuo sprendimo pratęsti įspėjimo terminą nustatytiems pažeidimams pašalinti priėmimo dienos, kol Socialinių paslaugų priežiūros departamentas nustato, kad pažeidimai pašalinti.

8. Sustabdžius licencijos galiojimą, socialinės globos įstaiga negali teikti socialinės globos, įskaitant ir įstaigos teikiamą socialinę globą asmens namuose, kol Socialinių paslaugų priežiūros departamentas priima sprendimą panaikinti šios licencijos galiojimo sustabdymą.

9. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas gali panaikinti licencijos galiojimą savo ar socialinės globos įstaigos iniciatyva.

10. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas panaikina licencijos galiojimą, jeigu:

1) socialinės globos įstaiga per sprendime dėl šios licencijos galiojimo sustabdymo nurodytą terminą pažeidimų nepašalina;

2) socialinės globos įstaigai, kuriai licencija buvo išduota taikant šio įstatymo 30 straipsnio 2 dalies nuostatas, per 6 mėnesius nuo šios licencijos išdavimo dienos nepavyko užtikrinti, kad būtų laikomasi socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinę globą teikiančių darbuotojų darbo laiko sąnaudų normatyvų sąrašė nustatytų socialinę globą teikiančių darbuotojų struktūros ir skaičiaus reikalavimų, o per 24 mėnesius nuo šios licencijos išdavimo dienos – kad jos teikiama institucinė socialinė globa atitiktų šio įstatymo 32 straipsnio 1 dalies 3 punkte, taip pat socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinės globos normų apraše nustatytus likusių be tėvų globos vaikų socialinės globos reikalavimus;

3) juridinis asmuo pasibaigia likvidavimo arba reorganizavimo būdu;

4) socialinės globos įstaiga pateikia prašymą panaikinti licencijos galiojimą;

5) šeimynos dalyviai Vyriausybės tvirtinamuose vaiko globos organizavimo nuostatuose nustatyta tvarka atsisako pasiūlymų atkurti pagal Šeimynų įstatyme nustatytus reikalavimus

globojamų (rūpinamų) ir (ar) laikinai apgyvendintų vaikų skaičių šeimynoje, išskyrus atvejus, kai, sumažėjus šio įstatymo nustatytam šeimynoje globojamų (rūpinamų) ir (ar) laikinai apgyvendintų vaikų skaičiui, į šeimyną dėl objektyvių aplinkybių (dėl šeimynos dalyvių amžiaus ar jų ligos) negali būti priimti kiti likę be tėvų globos vaikai, ar nepateikia jokio atsakymo dėl savivaldybės administracijos pateiktų pasiūlymų atkurti globojamų (rūpinamų) ir (ar) laikinai apgyvendintų vaikų skaičių šeimynoje;

6) socialinės globos įstaiga licencijos galiojimo sustabdymo laikotarpiu teikia socialinės globos paslaugas.

11. Jeigu socialinės globos įstaiga per nurodytą terminą nepašalina pažeidimų, susijusių su socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinės globos normų apraše nustatytais patalpų reikalavimais, licencijos galiojimas panaikinamas veiklos vietoje, kurioje tie pažeidimai nustatyti, adresu.

12. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas apie numatomą licencijos galiojimo sustabdymą ar panaikinimą privalo licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka ir terminais informuoti socialinės globos įstaigą ir savivaldybės administraciją, kurios teritorijoje socialinės globos įstaiga teikia socialines paslaugas, ir savivaldybės, kurių gyventojai šias paslaugas gauna, administraciją.

13. Sustabdžius ar panaikinus socialinės globos įstaigos licencijos galiojimą ar nustačius, kad socialinė globa teikiama neturint šios licencijos ar nesilaikant licencijuojamos veiklos sąlygų, socialinės globos įstaiga kartu su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija ir savivaldybės, priėmusios sprendimą dėl socialinės globos skyrimo, administracija ar savivaldybės, kurios teritorijoje veikia socialinės globos įstaiga, administracija, jeigu asmeniui įstaigoje paslaugos teikiamos šalių susitarimu, koordinuoja socialinių paslaugų gavėjams reikalingų ir geriausiai jų socialinių paslaugų poreikius atitinkančių paslaugų tęstinumo užtikrinimą ir interesų apsaugą. Jeigu paslaugos įstaigoje asmeniui teikiamos šalių susitarimu, socialines paslaugas jam organizuoja asmens gyvenamosios vietos savivaldybės administracija, o jeigu teikiama institucinė socialinė globa (ilgalaikė, trumpalaikė), – savivaldybės, kurioje buvo paskutinė asmens gyvenamoji vieta iki apsigyvenimo socialinės globos įstaigoje, administracija.

14. Jeigu Socialinių paslaugų priežiūros departamentas nustato, kad socialinės globos įstaiga, kuriai licencija išduota taikant šio įstatymo 30 straipsnio 2 dalį, neatitinka visų ar dalies šio įstatymo 30 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų, po 6 mėnesių nuo šios licencijos išdavimo dienos – socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinę globą teikiančių darbuotojų darbo laiko sąnaudų normatyvų sąrašė nustatytų socialinę globą teikiančių darbuotojų struktūros ir skaičiaus reikalavimų, o po 24 mėnesių nuo šios licencijos išdavimo dienos – ir šio įstatymo 32 straipsnio 1 dalies 3 punkte bei socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinės globos normų apraše nustatytų likusių be tėvų globos vaikų socialinės globos reikalavimų, teikiant

įspėjimą socialinės globos įstaigai, kad per nustatytą terminą nepašalinus nurodytų trūkumų, licencijos galiojimas bus sustabdytas, šalinant nustatytus institucinės socialinės globos teikimo pažeidimus, stabdant šios licencijos galiojimą ar ją panaikinant, *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 2–13 dalių nuostatos.

32 straipsnis. Licencijos turėtojo teisės ir pareigos

1. Socialinės globos įstaiga, teikdama socialinę globą, privalo:

1) teikti socialinę globą, atitinkančią socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinės globos normų apraše nustatytus reikalavimus ir socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame socialinę globą teikiančių darbuotojų darbo laiko sąnaudų normatyvų sąrašė nustatytus socialinę globą teikiančių darbuotojų struktūros ir skaičiaus reikalavimus;

2) laikytis Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytų privalomo turėti asmeninės apsaugos priemonių ir kitų priemonių, būtinų veiklos vykdymui užtikrinti, sąrašo, kiekio ir laikotarpio, kurį sukauptų apsaugos priemonių turi užtekti nepertraukiamai įstaigų veiklai užtikrinti, reikalavimų;

3) užtikrinti, kad būtų laikomasi šiame įstatyme nustatytų įstaigos vadovo bei darbuotojų išsilavinimo ir (ar) kvalifikacijos reikalavimų;

4) vykdyti kitus šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose socialinės globos įstaigų veiklą, nustatytus reikalavimus;

5) leisti Socialinių paslaugų priežiūros departamentui tikrinti, kaip laikomasi licencijuojamos veiklos sąlygų;

6) sustabdžius ar panaikinus licencijos galiojimą ar nustačius, kad socialinė globa teikiama neturint šios licencijos ar nesilaikant licencijuojamos veiklos sąlygų, koordinuoti socialinių paslaugų gavėjams reikalingų ir geriausiai jų socialinių paslaugų poreikius atitinkančių paslaugų tęstinumo užtikrinimą ir interesų apsaugą;

7) duomenis apie asmenims teikiamas socialinės globos paslaugas, nurodytus šio įstatymo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose, teikti SPIS;

8) duomenis apie tai, kada pradėta teikti socialinė globa, teikti Socialinių paslaugų priežiūros departamento socialinės globos licencijavimo elektroninėje priemonėje;

9) jeigu socialinė globa asmeniui teikiama ne savivaldybės administracijos sprendimu, informuoti socialinės paslaugos gavėjo gyvenamosios vietos savivaldybės administraciją, o jeigu teikiama institucinė socialinė globa (ilgalaikė, trumpalaikė), – paskutinės gyvenamosios vietos, iki asmeniui apsigyvenant socialinės globos įstaigoje, savivaldybės administraciją.

2. Licencijos turėtojo teisės:

1) verstis licencijoje nurodyta veikla;

2) gauti Socialinių paslaugų priežiūros departamento metodinę pagalbą pagal Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme nustatytą ūkio subjektų veiklos priežiūrą atliekančio subjekto kompetenciją;

3) kitų licencijuojamos veiklos vykdymą reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytų teisių.

3. Licencijos turėtojas neturi teisės įgalioti kitų asmenų teikti šioje licencijoje nurodytą socialinę globą ar pagal sutartį perduoti jiems teisę teikti šioje licencijoje nurodytą socialinę globą.

33 straipsnis. Teisės teikti akredituotą socialinę priežiūrą, laikino atokvėpio paslaugą suteikimas, šios teisės galiojimo panaikinimas

1. Socialinė priežiūra, laikino atokvėpio paslauga yra akredituojamos socialinės paslaugos.

2. Teisė teikti akredituotas socialinės priežiūros paslaugas, akredituotą laikino atokvėpio paslaugą (toliau – akredituotos socialinės paslaugos) gali būti suteikiama Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsisteigusiam juridiniam asmeniui ar kitai organizacijai, jų padaliniui ar fiziniam asmeniui, pageidaujantiems teikti akredituotas socialines paslaugas (toliau – paslaugų teikėjas, pageidaujantis teikti akredituotas socialines paslaugas).

3. Paslaugų teikėjui, pageidaujančiam teikti akredituotas socialines paslaugas, gali būti suteikiama teisė teikti kelias akredituotas socialinės priežiūros paslaugas ir (ar) akredituotą laikino atokvėpio paslaugą.

4. Socialinės apsaugos ir darbo ministras tvirtina socialinių paslaugų akreditavimo tvarkos aprašą (toliau – akreditavimo tvarkos aprašas), kuriame nustatoma prašymų ir dokumentų, reikalingų akredituotoms socialinėms paslaugoms teikti, pateikimo, jų vertinimo tvarka, socialinių paslaugų akreditavimo procedūros, savivaldybės mero ar jo įgalioto savivaldybės administracijos direktoriaus, savivaldybės administracijos įgaliojimai bei funkcijos suteikiant teisę teikti akredituotas socialines paslaugas ir teisės teikti akredituotas socialines paslaugas registravimas.

5. Teisė teikti akredituotas socialines paslaugas suteikiama paslaugų teikėjui, pageidaujančiam teikti akredituotas socialines paslaugas, jeigu:

1) patalpų, reikalingų akredituotoms socialinėms paslaugoms teikti, viename kambaryje galimų apgyvendinti akredituotų socialinių paslaugų gavėjų skaičius atitinka socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame akredituotų socialinių paslaugų teikimo reikalavimų apraše nustatytus reikalavimus;

2) akredituotas socialines paslaugas teikiančių darbuotojų išsilavinimas ir (ar) kvalifikacija atitinka šiame įstatyme nustatytus reikalavimus;

3) personalo struktūra ir minimalus skaičius atitinka socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamame akredituotų socialinių paslaugų teikimo reikalavimų apraše nustatytus reikalavimus;

4) turi su Vyriausybės įgaliota institucija suderintą psichologinės ir socialinės reabilitacijos programą, jeigu psichologinės ir socialinės reabilitacijos įstaiga numato teikti psichologinės ir socialinės reabilitacijos paslaugas vaikams bendruomenėje.

6. Savivaldybės mero arba jo įgalioto savivaldybės administracijos direktoriaus sprendimas suteikti teisę teikti akredituotas socialines paslaugas arba atsisakymas ją suteikti akreditavimo tvarkos apraše nustatyta tvarka priimamas ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo visos reikiamos informacijos ir (ar) dokumentų gavimo savivaldybės administracijoje dienos.

7. Savivaldybės meras arba jo įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius atsisako suteikti teisę teikti akredituotas socialines paslaugas, jeigu paslaugų teikėjas, pageidaujantis teikti šias paslaugas, neatitinka šio straipsnio 5 dalyje išvardytų sąlygų.

8. Savivaldybės administracija, nustačiusi, kad teisę teikti akredituotas socialines paslaugas turinti socialinių paslaugų įstaiga, socialines paslaugas teikiantis fizinis asmuo (toliau kartu – teikėjas) neatitinka šio straipsnio 5 dalyje nustatytų ar socialines paslaugas reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų, įspėja teikėją, kad per nustatytą terminą nepašalinus nurodytų pažeidimų teisės teikti akredituotas socialines paslaugas galiojimas gali būti panaikintas. Terminas nustatytiems pažeidimams pašalinti negali būti trumpesnis kaip vienas mėnuo ir ilgesnis kaip 6 mėnesiai nuo savivaldybės mero arba jo įgalioto savivaldybės administracijos direktoriaus įspėjimo išsiuntimo teikėjui dienos. Jis nustatomas atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo pobūdį, kitas svarbias aplinkybes, susijusias su paslaugų gavėjų individualių poreikių užtikrinimu. Įspėjimo terminas nustatytiems pažeidimams pašalinti gali būti pratęstas vieną kartą ne ilgiau kaip 6 mėnesiams.

9. Savivaldybės meras arba jo įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius panaikina teisės teikti akredituotas socialines paslaugas galiojimą, jeigu:

- 1) teikėjas per šio straipsnio 8 dalyje nurodytą terminą nepašalina nustatytų pažeidimų;
- 2) juridinis asmuo pasibaigia likvidavimo arba reorganizavimo būdu;
- 3) socialines paslaugas teikiantis fizinis asmuo nebevykdo individualios veiklos;
- 4) teikėjas pateikia prašymą panaikinti teisę teikti akredituotas socialines paslaugas.

10. Apie numatomą teisės teikti akredituotas socialines paslaugas panaikinimą teikėjas informuojamas akreditavimo tvarkos apraše nustatyta tvarka ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo panaikinti teisę teikti šias paslaugas priėmimo dienos.

11. Teikėjas kartu su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija ir savivaldybės, kurioje priimtas sprendimas dėl akredituotų socialinių paslaugų skyrimo, ir (ar) savivaldybės, kurios teritorijoje veikia teikėjas, administracija koordinuoja socialinių paslaugų gavėjams reikalingų ir geriausiai jų socialinių paslaugų poreikius atitinkančių paslaugų tęstinumo užtikrinimą ir interesų apsaugą, kai panaikinamas teisės teikti akredituotas socialines paslaugas galiojimas ar nustatoma,

kad akredituotos socialinės paslaugos teikiamos neturint šios teisės ar nesilaikant šio straipsnio 5 dalyje nustatytų reikalavimų.

34 straipsnis. Akredituotų socialinių paslaugų teikėjų teisės ir pareigos

1. Teikėjas privalo:

1) teikti akredituotas socialines paslaugas, atitinkančias šio įstatymo 33 straipsnio 5 dalyje nustatytus akredituotų socialinių paslaugų teikimo reikalavimus;

2) leisti savivaldybės administracijai tikrinti, kaip laikomasi šio įstatymo 33 straipsnio 5 dalyje nustatytų akredituotų socialinių paslaugų teikimo reikalavimų;

3) panaikinus teisės teikti akredituotas socialines paslaugas galiojimą ar nustačius, kad akredituotos socialinės paslaugos teikiamos neturint šios teisės ar nesilaikant akredituotų socialinių paslaugų teikimo reikalavimų, koordinuoti socialinių paslaugų gavėjams reikalingų ir geriausiai jų socialinių paslaugų poreikius atitinkančių paslaugų tęstinumo užtikrinimą ir interesų apsaugą.

2. Teikėjo teisės:

1) teikti akredituotas socialines paslaugas;

2) gauti Socialinių paslaugų priežiūros departamento metodinę pagalbą pagal Viešojo administravimo įstatyme nustatytą ūkio subjektų veiklos priežiūrą atliekančio subjekto kompetenciją;

3) kitos teisės aktuose, reglamentuojančiuose akredituotų socialinių paslaugų teikimą, nustatytos teisės.

3. Teikėjas neturi teisės įgalioti kitų asmenų teikti akredituotas socialines paslaugas ar pagal sutartį perduoti jiems teisę teikti akredituotas socialines paslaugas.

SEPTINTASIS SKIRSNIS MOKĖJIMAS UŽ SOCIALINES PASLAUGAS

35 straipsnis. Bendrosios mokėjimo už socialines paslaugas nuostatos

1. Mokėjimo už socialines paslaugas dydis nustatomas atsižvelgiant į socialinių paslaugų, teikiamų asmeniui (šeimai), rūšį, į asmens (šeimoms) pajamas, turtą, įvertinus asmens (šeimoms) finansines galimybes.

2. Mokėjimo už socialines paslaugas dydis negali viršyti asmeniui (šeimai) teikiamų socialinių paslaugų išlaidų dydžio.

3. Asmens (šeimoms) mokėjimo už socialines paslaugas dydis nustatomas vadovaujantis Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos tvirtinamu mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos aprašu (toliau – mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos aprašas), kuriame nustatoma asmens (šeimoms)

finansinių galimybių vertinimo, mokėjimo už socialines paslaugas sąlygos, pajamų ir turto apskaičiavimas.

4. Asmeniui (šeimai), teisės aktų nustatyta tvarka gaunančiam (-iai) socialinę pašalpą, arba asmeniui (šeimai), kurio (-ios) pajamos (vidutinės šeimos pajamos, tenkančios vienam asmeniui) yra mažesnės kaip 2 valstybės remiamų pajamų dydžiai, transporto organizavimo, maitinimo organizavimo paslaugos ir socialinė priežiūra teikiamos nemokamai, išskyrus socialinę riziką patiriančius suaugusius asmenis, ilgiau kaip mėnesį per kalendorinius metus gyvenančius socialinių paslaugų įstaigoje ir joje gaunančius socialinę priežiūrą, ir asmenis, gaunančius individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją, mokamą pagal Lietuvos Respublikos tikslinių kompensacijų įstatymą.

5. Atskaičius nustatytą asmens (šeimos) mokėjimo už transporto organizavimo, maitinimo organizavimo paslaugas ir (ar) socialinę priežiūrą dalį, asmens mėnesio pajamos (vidutinės šeimos pajamos, tenkančios vienam šeimos nariui per mėnesį) negali likti mažesnės kaip 2 valstybės remiamų pajamų dydžiai, o socialinę riziką patiriančio suaugusio asmens, ilgiau kaip mėnesį per kalendorinius metus gyvenančio socialinių paslaugų įstaigoje ir joje gaunančio socialinę priežiūrą, mėnesio pajamos negali likti mažesnės kaip 0,8 valstybės remiamų pajamų dydžio.

6. Savivaldybės tarybos nustatyta tvarka asmuo (šeima) gali būti atleidžiamas (-a) nuo mokėjimo už socialines paslaugas ir kitais, šio straipsnio 4 dalyje nenustatytais, atvejais arba mokėjimas už socialines paslaugas jam (jai) gali būti sumažinamas.

7. Mokėjimo šaltiniai yra asmens (šeimos) pajamos, turtas, išreikštas pinigais, asmens suaugusių vaikų, kitų suinteresuotų asmenų piniginės lėšos, skirtos asmeniui (šeimai) teikiamų socialinių paslaugų išlaidoms apmokėti.

8. Asmens (šeimos) ir savivaldybės administracijos teisės ir pareigos dėl mokėjimo už socialines paslaugas reglamentuojamos rašytine sutartimi.

9. Kiekvienos savivaldybės taryba, vadovaudamasi mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos aprašu, turi patvirtinti savivaldybės gyventojų mokėjimo už tam tikrų rūšių socialines paslaugas tvarkos aprašą, kuriame būtų nustatyti mokėjimo už šias paslaugas dydžiai, atleidimo nuo mokėjimo už šias paslaugas sąlygos ir atvejai, pagalbos pinigų mokėjimo savivaldybės gyventojams atvejai, finansinių galimybių vertinimo ir kitos sąlygos.

10. Šio skirsnio nuostatos taikomos mokant už socialines paslaugas, kurias planuoja ir savivaldybės teritorijos gyventojams organizuoja savivaldybės meras ir kurios finansuojamos iš savivaldybės biudžeto lėšų ar iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams.

36 straipsnis. Asmens (šeimos) finansinių galimybių vertinimas

1. Asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių), pageidaujantis gauti socialines paslaugas, ar jo globėjas, rūpintojas, aprūpintojas turi pateikti informaciją apie asmens (šeimos) turimas pajamas, išvardytas šio įstatymo 39 straipsnyje (pajamų sumas).

2. Asmuo, pageidaujantis gauti ilgalaikę socialinę globą, ar jo globėjas, rūpintojas, aprūpintojas turi pateikti informaciją apie asmens turimas pajamas, nurodytas šio įstatymo 39 straipsnyje (pajamų sumas), ir turtą, nurodytą šio įstatymo 40 straipsnyje (turto vertę).

3. Kreipiantis dėl socialinių paslaugų gavimo, informacija apie asmens (šeimos) pajamas ir turtą pateikiama raštu. Jeigu informacija, reikalinga vertinant asmens finansines galimybes, yra valstybės registruose (kadastruose), žinybiniuose registruose, valstybės informacinėse sistemose ar ją savivaldybės administracija pagal prašymą ir (ar) duomenų teikimo sutartis gauna iš valstybės ir (ar) savivaldybės institucijų, įstaigų, įmonių ir organizacijų, asmuo šios informacijos teikti neprivalo.

4. Asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių), gaunantis socialines paslaugas, ar jo globėjas, rūpintojas privalo pranešti savivaldybės administracijai apie asmens (šeimos) pajamų, turto pasikeitimus, įvykusius per šių paslaugų gavimo laikotarpį ar per laikotarpį nuo asmens (šeimos) finansinių galimybių įvertinimo iki šių paslaugų suteikimo.

37 straipsnis. Mokėjimo už prevencines ir bendrąsias socialines paslaugas dydis

1. Prevencinės socialinės paslaugos, kurios finansuojamos iš savivaldybės biudžeto lėšų ar iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams arba iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų, teikiamos nemokamai.

2. Bendrosios socialinės paslaugos, išskyrus transporto organizavimo ir maitinimo organizavimo paslaugas, kurios finansuojamos iš savivaldybės biudžeto lėšų ar iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams arba iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų, teikiamos nemokamai.

3. Mokėjimo už transporto organizavimo ir maitinimo organizavimo paslaugas dydis nustatomas ir apskaičiuojamas savivaldybės tarybos nustatyta tvarka.

38 straipsnis. Mokėjimo už specialiąsias socialines paslaugas dydis

1. Mokėjimas už socialinę priežiūrą:

1) socialinės reabilitacijos asmenims su negalia bendruomenėje paslaugos, vaikų dienos socialinė priežiūra, socialinė priežiūra šeimoms, psichosocialinė pagalba (jeigu ji neteikiama su apgyvendinimu), pagalba globėjams (rūpintojams), budintiems ir nuolatiniais globotojams, įtėviams ir šeimynų dalyviams ar besirengiantiesiems jais tapti, socialinių dirbtuvių paslaugos, intensyvi krizių įveikimo pagalba (jeigu neteikiamas laikinas apgyvendinimas), palydėjimo

paslauga jaunuoliams (jeigu ji neteikiama su apgyvendinimu savarankiško gyvenimo namuose, apsaugotame būste), psichologinė ir socialinė rehabilitacija vaikams bendruomenėje, kurios finansuojamos iš savivaldybės biudžeto lėšų ar iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams arba iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų, teikiamos nemokamai;

2) mokėjimo už socialinės priežiūros paslaugas, išskyrus šios dalies 1 punkte nurodytas paslaugas, dydis asmeniui neturi viršyti 20 procentų asmens pajamų arba 20 procentų šeimos pajamų, jeigu šios paslaugos teikiamos šeimai;

3) mokėjimo už socialinės priežiūros paslaugas, išskyrus šios dalies 1 punkte nurodytas paslaugas, dydis asmeniui, gaunančiam individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją, mokamą pagal Tikslinių kompensacijų įstatymą:

a) neturi viršyti 40 procentų šios kompensacijos dydžio, jeigu šios paslaugos teikiamos asmeniui, kuriam nustatytas pirmo arba antro lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis;

b) neturi viršyti 60 procentų šios kompensacijos dydžio, jeigu šios paslaugos teikiamos asmeniui, kuriam nustatytas trečio arba ketvirto lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis.

2. Mokėjimo už laikino atokvėpio paslaugą dydis:

1) neturi viršyti 40 procentų individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos, mokamos pagal Tikslinių kompensacijų įstatymą laikino atokvėpio paslaugos gavėjo prižiūrimam asmeniui, kuriam nustatytas pirmo arba antro lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis, dydžio;

2) neturi viršyti 60 procentų individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos, mokamos pagal Tikslinių kompensacijų įstatymą laikino atokvėpio paslaugos gavėjo prižiūrimam asmeniui, kuriam nustatytas trečio arba ketvirto lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis, dydžio.

3. Mokėjimas už socialinę globą:

1) socialinė globa likusiam be tėvų globos vaikui ir socialinę riziką patiriančiam vaikui teikiama nemokamai;

2) mokėjimo už dienos socialinę globą dydis asmeniui neturi viršyti 20 procentų jo pajamų;

3) mokėjimo už dienos socialinę globą dydis asmeniui, gaunančiam individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją, mokamą pagal Tikslinių kompensacijų įstatymą:

a) neturi viršyti 40 procentų šios kompensacijos dydžio, jeigu šios paslaugos teikiamos asmeniui, kuriam nustatytas pirmo arba antro lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis;

b) neturi viršyti 60 procentų šios kompensacijos dydžio, jeigu šios paslaugos teikiamos asmeniui, kuriam nustatytas trečio arba ketvirto lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis;

4) mokėjimo už asmeniui teikiamą trumpalaikę socialinę globą dydis neturi viršyti 80 procentų jo pajamų. Jeigu asmuo pagal Tikslinių kompensacijų įstatymą gauna individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją, 100 procentų šios kompensacijos skiriama trumpalaikės socialinės globos išlaidoms padengti;

5) mokėjimo už suaugusiam asmeniui teikiamą ilgalaikę socialinę globą dydis neturi viršyti 80 procentų jo pajamų, jeigu jo turto vertė yra mažesnė už jo gyvenamosios vietos savivaldybėje nustatytą turto vertės normatyvą. Jeigu asmuo pagal Tikslinių kompensacijų įstatymą gauna individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją, 100 procentų šios kompensacijos skiriama ilgalaikės socialinės globos išlaidoms padengti;

6) jeigu suaugusio asmens turto vertė yra didesnė už jo gyvenamosios vietos savivaldybėje nustatytą turto vertės normatyvą, mokėjimo už suaugusiam asmeniui teikiamą ilgalaikę socialinę globą dydis per mėnesį padidėja vienu procentu, skaičiuojant nuo jo turto vertės, viršijančios šį normatyvą;

7) mokėjimo už vaikui su negalia teikiamą ilgalaikę socialinę globą dydis neturi viršyti 80 procentų jo pajamų. Jeigu vaikas su negalia pagal Tikslinių kompensacijų įstatymą gauna individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją, 100 procentų šios kompensacijos skiriama ilgalaikės socialinės globos išlaidoms padengti.

4. Mokėjimo už kartu teikiamas ne daugiau kaip 3 socialinės priežiūros ir (ar) laikino atokvėpio paslaugas ir (ar) asmeninę pagalbą, teikiamą pagal Asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymą, dydis neturi viršyti 20 procentų asmens pajamų.

5. Jeigu asmuo gauna individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją, mokamą pagal Tikslinių kompensacijų įstatymą, mokėjimo už šio straipsnio 4 dalyje nurodytas paslaugas dydis neturi viršyti 40 procentų šios kompensacijos dydžio, kai asmeniui nustatytas pirmo ar antro lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis, arba 60 procentų šios kompensacijos dydžio, kai asmeniui nustatytas trečio arba ketvirto lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis.

39 straipsnis. Asmens (šėimos) pajamos ir jų apskaičiavimas

1. Nustatant asmens finansines galimybes, į jo gaunamas pajamas įskaitomos šios pajamos:

1) pagal darbo sutartį arba darbo santykiams prilygintų teisinių santykių pagrindu gautos pajamos, įskaitant išeitines išmokas ir kompensacijas, išskyrus asmens su negalia pagal darbo sutartį arba darbo santykiams prilygintų teisinių santykių pagrindu gautas pajamas, jeigu jos

neviršija Vyriausybės nustatytos minimaliosios mėnesinės algos;

2) individualios įmonės savininko, tikrosios ūkinės bendrijos, komanditinės ūkinės bendrijos tikrojo nario, mažosios bendrijos nario pajamos, gautos iš šios įmonės ar bendrijos apmokestinto pelno;

3) individualios veiklos pajamos;

4) autorinis atlyginimas, pajamos, gautos iš sporto veiklos, atlikėjo veiklos;

5) pensijos, socialinio draudimo senatvės, negalios arba netekto darbingumo ir invalidumo pensijų priemokos, pensijų išmokos ir vietoj pensijų mokamos kompensacijos, rentos, išskyrus socialinio draudimo našlių pensijas;

6) šalpos išmokos, mokamos pagal Lietuvos Respublikos šalpos pensijų įstatymą;

7) individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos, mokamos pagal Tikslinių kompensacijų įstatymą;

8) ligos, profesinės reabilitacijos, motinystės, tėvystės, vaiko priežiūros išmokos, statutiniams valstybės tarnautojams (pareigūnams) ir krašto apsaugos sistemos kariams laikinojo nedarbingumo, nėštumo ir gimdymo atostogų, tėvystės atostogų ar atostogų vaikui prižiūrėti laikotarpiais išmokėtos išmokos;

9) nedarbo socialinio draudimo išmokos, dalinio darbo išmokos, mokamos pagal Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatymą;

10) palūkanos;

11) dividendai;

12) periodinės vaiko išlaikymo išmokos, mokamos pagal Civilinį kodeksą;

13) išmokos, mokamos pagal Lietuvos Respublikos vaikų išlaikymo išmokų įstatymą;

14) turto nuomos pajamos (išskyrus atvejį, kai asmuo moka už ilgalaikę socialinę globą ir šio mokėjimo dydis nustatomas atsižvelgiant į jo turimą turtą);

15) periodinės netekto dalyvumo kompensacijos ir išmokos, mokamos pagal Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymą arba Lietuvos Respublikos žalos atlyginimo dėl nelaimingų atsitikimų darbe ar susirgimų profesine liga laikinąjį įstatymą;

16) periodinės žalos atlyginimo išmokos, mokamos pagal Civilinį kodeksą;

17) transporto išlaidų kompensacija (jeigu teikiamos transporto organizavimo paslaugos ar institucinė socialinė globa);

18) išmoka besimokančio ar studijuojančio asmens vaiko priežiūrai, išmoka gimus vienu metu daugiau kaip vienam vaikui, išmoka privalomosios pradinės karo tarnybos kario vaikui, išmoka įvaikinus vaiką, mokamos pagal Išmokų vaikams įstatymą;

19) socialinės pašalpos, mokamos pagal Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymą.

2. Jeigu socialinės paslaugos teikiamos šeimai, nustatant šeimos finansines galimybes, į jos pajamas įskaitomos šio straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nurodytos šeimos narių gaunamos pajamos.

3. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytos asmens pajamos apmokestinamos gyventojų pajamų mokesčiu, į asmens pajamas įskaitomos jo pajamos, gautos po apmokestinimo gyventojų pajamų mokesčiu, atitinkamai atskaičius valstybinio socialinio draudimo įmokas, jeigu šios įmokos atskaitomos.

4. Jeigu šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos asmens su negalia pagal darbo sutartį arba darbo santykiams prilygintų teisinių santykių pagrindu gautos pajamos viršija Vyriausybės nustatytą minimaliąją mėnesinę algą, į jo pajamas įskaitoma tik pajamų dalis, viršijanti vienos minimaliosios mėnesinės algos dydį.

5. Asmens (šeimos) pajamos nustatomos skaičiuojant 3 paskutinių mėnesių iki kreipimosi dėl socialinių paslaugų skyrimo pajamų vidurkį.

6. Jeigu suaugęs asmuo su negalia ar vaikas su negalia gauna individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją, mokamą pagal Tikslinių kompensacijų įstatymą, nustatant asmens finansines galimybes (kai skiriama ir teikiama socialinė priežiūra, dienos socialinė globa), į jo pajamas įskaitomos tik šio straipsnio 1 dalies 7 punkte nurodytos pajamos.

40 straipsnis. Asmens turtas ir jo apskaičiavimas, turto vertės normatyvo nustatymas

1. Nustatant asmens finansines galimybes (kai asmeniui skiriama ar teikiama ilgalaikė socialinė globa), įskaitomas šis asmens nuosavybės teise turimas ar per praėjusius 24 mėnesius iki kreipimosi dėl socialinių paslaugų skyrimo ar asmens finansinių galimybių vertinimo turėtas turtas:

- 1) statiniai, įskaitant nebaigtus statyti statinius;
- 2) žemė (įskaitant užimtą miško ir vandens telkinių);
- 3) piniginės lėšos.

2. Į asmens turtą įskaitomas šio straipsnio 1 dalyje išvardytas turtas, perduotas kitam fiziniam ar juridiniam asmeniui pagal rentos ar išlaikymo iki gyvos galvos sutartis.

3. Jeigu asmeniui šio straipsnio 1 dalyje išvardytas turtas priklauso bendrosios jungtinės nuosavybės teise, į asmens turtą įskaitoma jam tenkanti šio turto dalis.

4. Jeigu asmuo gyvena su šeima ir (arba) artimaisiais giminaičiais ir šios šeimos ir (arba) artimųjų giminaičių gyvenamoji patalpa, kurioje jie ne trumpiau kaip vienus metus yra deklaravę gyvenamąją vietą, yra asmens nuosavybės teise turimas turtas, šios patalpos į asmens turtą neįskaitomos.

5. Turto normatyvas asmeniui yra 50 kvadratinų metrų naudingojo būsto ploto.
6. Turto vertės normatyvas nustatomas turto normatyvą dauginant iš asmens gyvenamosios vietos nekilnojamojo turto ploto vieneto normatyvinės vertės piniginei socialinei paramai nepasiturintiems gyventojams gauti.
7. Turto vertės normatyvui nustatyti taikomos valstybės įmonės Registrų centro nustatomos ir šios įmonės interneto svetainėje skelbiamos nekilnojamojo turto ploto vieneto normatyvinės vertės piniginei socialinei paramai nepasiturintiems gyventojams gauti pagal kiekvienų metų sausio 1 dienos vidutines nekilnojamojo turto rinkos vertes Lietuvos miestuose ir savivaldybių centruose, kitose savivaldybių teritorijose.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS

SOCIALINIŲ PASLAUGŲ FINANSAVIMAS

41 straipsnis. Bendrosios socialinių paslaugų finansavimo nuostatos

1. Socialinės paslaugos finansuojamos iš valstybės, savivaldybių biudžetų lėšų, socialinių paslaugų įstaigų lėšų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, užsienio fondų, paramos (aukų), asmens (šeimos) mokėjimų už socialines paslaugas ir kitų lėšų.
2. Socialinė priežiūra, laikino atokvėpio paslauga, socialinė globa finansuojama tiesiogiai, sudarant sutartį su akredituotą socialinę priežiūrą, akredituotą laikino atokvėpio paslaugą teikiančiu socialinių paslaugų teikėju ar socialinės globos įstaiga dėl asmeniui (šeimai) teikiamų socialinių paslaugų išlaidų finansavimo, jeigu šias įstaigas ar socialinių paslaugų teikėjus savivaldybės tarybos nustatyta tvarka pasirenka pats socialinių paslaugų gavėjas (globėjas, rūpintojas), aprūpintojas, kiti teisėti asmens atstovai ir jeigu asmeniui (šeimai) nustatytas šių socialinių paslaugų poreikis.
3. Savivaldybės taryba gali nustatyti maksimalų socialinių paslaugų išlaidų finansavimo savivaldybės teritorijos gyventojams dydį, vadovaudamasi Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos tvirtinama socialinių paslaugų finansavimo ir lėšų apskaičiavimo metodika.
4. Valstybės ir savivaldybių biudžetuose turi būti numatytos lėšos, reikalingos socialinėms paslaugoms teikti, socialinių paslaugų programoms ir projektams įgyvendinti, investicijoms į socialinių paslaugų plėtrą (statyboms, renovacijai, žmonių išteklių plėtrai, pažangioms ir novatoriškoms socialinėms paslaugoms teikti ir kt.) finansuoti.
5. Socialinių paslaugų finansavimo ir lėšų apskaičiavimo metodiką tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.
6. Socialinės paslaugos finansuojamos iš tos savivaldybės biudžeto lėšų ir (ar) iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybės, kurios administracija priėmė sprendimą dėl socialinių paslaugų skyrimo, biudžetui.

7. Jeigu asmeniui teikiama socialinė globa grupinio gyvenimo namuose ar šeiminiuose namuose ir jam nustatytas socialinės priežiūros paslaugų poreikis arba jam reikalingos prevencinės socialinės paslaugos, šių paslaugų teikimas finansuojamas iš tos savivaldybės biudžeto lėšų ir (ar) iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybės, kurios administracija priėmė sprendimą dėl socialinės globos skyrimo, biudžetui.

42 straipsnis. Savivaldybės institucijų planuojamų ir savivaldybės gyventojams organizuojamų socialinių paslaugų finansavimo šaltiniai

1. Prevencinės socialinės paslaugos, išskyrus kompleksines paslaugas šeimai, atvirąjį darbą su jaunimu ir mobilųjį darbą su jaunimu, finansuojamos iš savivaldybių biudžetų lėšų. Kompleksinės paslaugos šeimai, jų organizavimas ir teikimas, atvirasis darbas su jaunimu, mobilusis darbas su jaunimu finansuojami iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų ir (ar) valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams, ir (ar) savivaldybių biudžetų lėšų.

2. Bendrosios socialinės paslaugos, išskyrus darbą su jaunimu gatvėje, finansuojamos iš savivaldybės biudžeto lėšų. Darbas su jaunimu gatvėje finansuojamas iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų ir (ar) valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams, ir (ar) savivaldybių biudžetų lėšų.

3. Socialinė priežiūra, išskyrus socialinę priežiūrą šeimoms, vaikų dienos socialinę priežiūrą, socialinę reabilitaciją asmenims su negalia bendruomenėje, socialinių dirbtuvių paslaugas, finansuojama iš savivaldybės biudžeto lėšų. Socialinė priežiūra šeimoms, vaikų dienos socialinė priežiūra, socialinė reabilitacija asmenims su negalia bendruomenėje finansuojamos iš savivaldybės biudžeto lėšų ir iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams. Socialinių dirbtuvių paslaugos finansuojamos iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų ir iš savivaldybių biudžetų lėšų.

4. Laikino atokvėpio paslauga finansuojama iš savivaldybės biudžeto lėšų ir iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams.

5. Socialinė globa senyvo amžiaus asmenims, suaugusiems asmenims su negalia, vaikams su negalia (išskyrus asmenis su sunkia negalia), socialinę riziką patiriantiems vaikams, socialinę riziką patiriantiems suaugusiems asmenims finansuojama iš savivaldybės biudžeto lėšų.

6. Socialinė globa asmenims su sunkia negalia finansuojama iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams.

7. Socialinė globa likusiems be tėvų globos vaikams finansuojama iš savivaldybės biudžeto lėšų ir iš valstybės biudžeto lėšų, skirtų globos (rūpybos) išmokai pagal Išmokų vaikams įstatymą mokėti.

8. Institucinė socialinė globa iš užsienio valstybės (-ių), kurią (-ias), Užsienio reikalų ministerijos Socialinių paslaugų priežiūros departamentui pateiktais duomenimis, ištiko humanitarinė krizė, atvykusiems nelydimiems nepilnamečiams užsieniečiams ar likusiems be tėvų globos vaikams finansuojama iš valstybės biudžeto lėšų, skiriamų socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka, ir iš valstybės biudžeto lėšų, skirtų globos (rūpybos) išmokai pagal Išmokų vaikams įstatymą mokėti.

9. Vaikų priežiūra ar globa (rūpyba) vaikus globojančioje šeimoje, pas budintį globotoją ar nuolatinį globotoją, taip pat globos centro vykdoma vaikų globa (rūpyba) ir kitos socialinės paslaugos finansuojamos iš savivaldybių biudžetų lėšų ir iš valstybės biudžeto lėšų, skirtų išmokoms vaikams, o jeigu vaikams nustatyta nuolatinė ar laikinoji globa (rūpyba), – ir iš lėšų, skirtų vaikų globos (rūpybos) išmokoms, globos (rūpybos) tiksliniams priedams pagal Išmokų vaikams įstatymą mokėti.

10. Valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams panaudojimą socialinėms paslaugoms finansuoti reglamentuoja Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos tvirtinama socialinių paslaugų finansavimo ir lėšų apskaičiavimo metodika.

DEVINTASIS SKIRSNIS

GINČŲ, SUSIJUSIŲ SU SOCIALINĖMIS PASLAUGOMIS, NAGRINĖJIMAS

43 straipsnis. Sprendimų, susijusių su socialinėmis paslaugomis, apskundimas

1. Savivaldybės mero nustatyta tvarka paskirtų socialinių darbuotojų, savivaldybės administracijos valstybės tarnautojų ar darbuotojų, atitinkančių šio įstatymo 26 straipsnio 6 dalyje nustatytus reikalavimus, ir (ar) šio įstatymo 18 straipsnio 6 dalyje nurodytų socialinių paslaugų įstaigų socialinių darbuotojų išvadas dėl asmens (šėimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymo asmuo (vienas iš suaugusių šėimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas, aprūpintojas, kiti suinteresuoti asmenys gali apskusti savivaldybės merui.

2. Apskundus išvadas dėl asmens (šėimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymo, savivaldybės mero sprendimu visais atvejais turi būti sudaryta komisija, kuri pakartotinai nustatytų asmens (šėimos) socialinių paslaugų poreikį.

3. Asmens (šėimos) socialinių paslaugų, kurių teikimas finansuojamas iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams, poreikio nustatymo ar asmens (šėimos) finansinių galimybių vertinimo išvadas, sprendimus dėl šių socialinių paslaugų skyrimo asmuo (vienas iš suaugusių šėimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas, aprūpintojas, kiti suinteresuoti asmenys gali apskusti Socialinių paslaugų priežiūros departamentui.

4. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas, nustatęs pažeidimų dėl asmens (šeimos) socialinių paslaugų, finansuojamų iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams, poreikio nustatymo, skyrimo, teikimo, asmens (šeimos) finansinių galimybių vertinimo, per 5 darbo dienas nuo pažeidimų nustatymo dienos Socialinių paslaugų priežiūros departamento direktoriaus nustatyta tvarka turi kreiptis į savivaldybės merą ir pareikalauti pašalinti trūkumus.

5. Teikėjo, teikiančio prevencines, bendrąsias socialines paslaugas, socialinę priežiūrą, laikino atokvėpio paslaugą, priimtus sprendimus ir veiksmus (neveikimą) asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas, aprūpintojas, kiti suinteresuoti asmenys gali apskųsti savivaldybės merui.

6. Išnagrinėjus skundą ir nustačius prevencinių, bendrųjų socialinių paslaugų teikimo pažeidimų, savivaldybės meras ar jo įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius per 5 darbo dienas nuo pažeidimų nustatymo dienos turi pareikalauti, kad per nustatytą terminą trūkumai būtų pašalinti, o jeigu pažeidėjas trūkumų nepašalina, turi teisę inicijuoti, kad teikėjas nutrauktų prevencinių, bendrųjų socialinių paslaugų teikimą. Terminas nustatytiems trūkumams pašalinti negali būti trumpesnis kaip vienas mėnuo ir ilgesnis kaip 6 mėnesiai ir gali būti pratęstas vieną kartą ne ilgiau kaip 6 mėnesiams. Šis terminas nustatomas atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo pobūdį ir kitas svarbias aplinkybes, susijusias su paslaugų gavėjų individualių poreikių užtikrinimu.

7. Socialinę globą teikiančios socialinės globos įstaigos priimtus sprendimus ir veiksmus (neveikimą) asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas, aprūpintojas, kiti suinteresuoti asmenys gali apskųsti Socialinių paslaugų priežiūros departamentui.

8. Šio straipsnio 5 dalyje nurodyti skundai nagrinėjami Viešojo administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

9. Ginčai dėl savivaldybės mero, savivaldybės administracijos, Socialinių paslaugų priežiūros departamento priimtų sprendimų ir veiksmų (neveikimo) nagrinėjami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva [2001/55/EB](#) dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam srautui, ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimant tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą.

2. 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva [2003/109/EB](#) dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso su pakeitimais, padarytais 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2011/51/ES](#).

3. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2004/38/EB](#) dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą [\(EEB\) Nr. 1612/68](#) ir panaikinanti Direktyvas [64/221/EEB](#), [68/360/EEB](#), [72/194/EEB](#), [73/148/EEB](#), [75/34/EEB](#), [75/35/EEB](#), [90/364/EEB](#), [90/365/EEB](#) ir [93/96/EEB](#).

4. 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva [2004/81/EB](#) dėl leidimo gyventi šalyje išdavimo trečiųjų šalių piliečiams, kurie yra prekybos žmonėmis aukos arba kurie dalyvavo vykdant nelegalios imigracijos padėjimo veiksmus, bendradarbiaujantiems su kompetentingomis institucijomis.

5. 2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2010/41/ES](#) dėl vienodo požiūrio į savarankiškai dirbančius vyrus ir moteris principo taikymo, kuria panaikinama Tarybos direktyva [86/613/EEB](#).

6. 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2011/36/ES](#) dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą [2002/629/TVR](#).

7. 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2011/93/ES](#) dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas [2004/68/TVR](#).

8. 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2012/29/ES](#), kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas [2001/220/TVR](#).

9. 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/541 dėl kovos su terorizmu, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą [2002/475/TVR](#) ir iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 2005/671/TVR.

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-1573](#), 2008-06-05, Žin., 2008, Nr. 71-2702 (2008-06-21), i. k. 1081010ISTA00X-1573
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo 32 straipsnio pakeitimo įstatymas
2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XI-777](#), 2010-04-22, Žin., 2010, Nr. 53-2598 (2010-05-08), i. k. 1101010ISTA00XI-777
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo 2, 9, 10, 11, 13, 19, 26, 30, 34, 36, 38, 39 straipsnių pakeitimo ir papildymo ir 12 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymas
3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XI-2171](#), 2012-06-29, Žin., 2012, Nr. 83-4345 (2012-07-14), i. k. 1121010ISTA0XI-2171
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo 2 ir 30 straipsnių pakeitimo įstatymas
4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XI-2341](#), 2012-11-06, Žin., 2012, Nr. 132-6669 (2012-11-15), i. k. 1121010ISTA0XI-2341
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo 23 ir 32 straipsnių pakeitimo įstatymas
5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XII-1014](#), 2014-07-10, paskelbta TAR 2014-07-23, i. k. 2014-10465
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 2, 11, 13, 14, 19, 20, 21, 23, 24, 26, 29, 30, 31, 32, 38 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 14-1, 24-1 straipsniais įstatymas
6.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XII-2193](#), 2015-12-15, paskelbta TAR 2015-12-22, i. k. 2015-20220
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 18 straipsnio pakeitimo įstatymas
7.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XII-2520](#), 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-15, i. k. 2016-20654
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 29 ir 30 straipsnių pakeitimo įstatymas
8.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-175](#), 2016-12-22, paskelbta TAR 2016-12-29, i. k. 2016-29864
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 29 ir 30 straipsnių pakeitimo įstatymo Nr. XII-2520 2 straipsnio pakeitimo įstatymas
9.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-246](#), 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05917
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 2, 9, 18, 19, 34 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 19-1 straipsniu įstatymas
- 10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-652](#), 2017-09-28, paskelbta TAR 2017-10-09, i. k. 2017-16002
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 30 straipsnio pakeitimo įstatymas

11.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-647](#), 2017-09-28, paskelbta TAR 2017-10-10, i. k. 2017-16082
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 2, 4, 16, 18, 19, 20, 21, 26, 29 ir 34 straipsnių pakeitimo įstatymas

12.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-1292](#), 2018-06-26, paskelbta TAR 2018-06-27, i. k. 2018-10596
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 2, 4, 16, 18, 19, 20, 21, 26, 29 ir 34 straipsnių pakeitimo įstatymo Nr. XIII-647 4, 5 ir 10 straipsnių pakeitimo įstatymas

13.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-1402](#), 2018-06-29, paskelbta TAR 2018-07-05, i. k. 2018-11463
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 30 straipsnio pakeitimo įstatymas

14.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-1660](#), 2018-11-20, paskelbta TAR 2018-11-27, i. k. 2018-19128
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 11, 13, 19 ir 31 straipsnių pakeitimo įstatymas

15.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-2292](#), 2019-07-09, paskelbta TAR 2019-07-24, i. k. 2019-12180
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 13 straipsnio pakeitimo įstatymas

16.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-2970](#), 2020-05-21, paskelbta TAR 2020-05-28, i. k. 2020-11353
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 23 straipsnio pakeitimo įstatymas

17.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-2945](#), 2020-05-21, paskelbta TAR 2020-05-29, i. k. 2020-11671
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 2, 8, 13, 15, 16, 17, 19-1, 20, 30, 34, 36 straipsnių, šeštojo skirsnio pavadinimo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 19-2, 25-1, 25-2 straipsniais įstatymas

18.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-3342](#), 2020-11-05, paskelbta TAR 2020-11-18, i. k. 2020-24231
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 23 ir 24 straipsnių pakeitimo įstatymas

19.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-3344](#), 2020-11-05, paskelbta TAR 2020-11-13, i. k. 2020-23926
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 11, 13, 19, 23, 24, 24-1 ir 38 straipsnių pakeitimo įstatymas

20.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIV-170](#), 2021-01-14, paskelbta TAR 2021-01-20, i. k. 2021-00909
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 1, 2, 3 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 5-1 straipsniu ir priedu įstatymas

21.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIV-359](#), 2021-05-27, paskelbta TAR 2021-06-09, i. k. 2021-13162
Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 30 straipsnio pakeitimo įstatymas

22.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIV-877](#), 2021-12-23, paskelbta TAR 2021-12-30, i. k. 2021-27777

Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 1, 2, 3, 4, 6, 8, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 26, 29, 34, 38 straipsnių pakeitimo, Įstatymo papildymo 6-1, 19-3, 20-1, 20-2 straipsniais ir 36, 37 straipsnių pripažinimo netekusiais galios įstatymas

23.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIV-952](#), 2022-03-17, paskelbta TAR 2022-03-22, i. k. 2022-05130

Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 2, 23, 24 ir 34 straipsnių pakeitimo įstatymas

24.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIV-1841](#), 2023-03-28, paskelbta TAR 2023-03-30, i. k. 2023-05736

Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 14-1, 16, 17, 19-2, 25-2, 30 ir 35 straipsnių pakeitimo įstatymas

25.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIV-2357](#), 2023-12-14, paskelbta TAR 2023-12-28, i. k. 2023-25606

Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 pakeitimo įstatymas